

วันอธิษฐานสากล เพื่อประเทศพม่า

8 มีนาคม 2015

ซอโมลา ผู้ปกครองอาวุโส ซอโมลาอธิษฐานในการนมัสการวันปีใหม่

เพื่อนๆ ที่รัก

ผมขอขอบคุณทุกท่านสำหรับการอธิษฐานเผื่อประเทศพม่าตลอดหลายปีที่ผ่านมา จากการอธิษฐาน เราได้เห็นและรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงในพม่ารวมถึงในชีวิตของพวกเราด้วยเช่นกัน ในการฝึกอบรมทีมบรรเทาทุกข์ล่าสุด ชายคนหนึ่งเข้าร่วมฝึกกับเรา เขาเป็นทหารพม่าหนึ่งที่พม่าเข้ามาเข้ากับฝ่ายต่อต้านเพื่อประชาธิปไตย จากนั้น เขาได้เข้าร่วมกับ FBR ระหว่างการฝึกอบรม เขาได้ยื่นข่าวประเสริฐของพระเยซูและถามว่าพระเยซูจะให้อภัยเขาด้วยหรือไม่ เขาสารภาพว่าขณะที่เป็นทหารพม่า เขาได้สังหารชาวบ้านมากมายระหว่างการบุกโจมตีและครั้งหนึ่งเขาได้สังหารหญิงมีครรภ์

พระเยซูจะยังทรงให้อภัยเขาหรือไม่ เขาอยากรู้คำตอบ และตัวเขาเองจะเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่?

เราบอกว่า “ได้ พระเยซูทรงมาเพื่อการนี้” ดังนั้น เขาจึงรับบัพติศมาและเวลานี้เขาเป็นผู้ติดตามพระเยซูและเป็นหนึ่งในเรเนเจอร์ที่เข้มแข็งที่สุดของเรา เรารู้สึกขอบคุณพระเจ้าที่ท่านเป็นส่วนหนึ่งในงานนี้ รวมถึงการอธิษฐานและการสนับสนุนของมิตรสหายของเราทุกคน

ขณะที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นหลายประการ การโจมตีและการข่มเหงก็ยังดำเนินต่อไปเช่นกัน สำหรับประเทศพม่า คำว่า “จงปล่อยประชากรของเราไป” ยังคงอยู่ในความติดใจของผม ขณะที่เราอธิษฐานเผื่อผู้คนในพม่าและยืนหยัดกับพวกเขาเพื่อเสรีภาพ เราได้พบกับเสรีภาพที่แท้จริงในพระ

คริสต์และฟังปาในพระองค์ในการมีชัยชนะเหนือมารร้าย “เหตุที่พระบุตรของพระเจ้าเสด็จมาก็คือเพื่อทำลายกิจการของมาร” (1 ยอห์น 3:8) พระเยซูได้กระทำการสิ่งนี้ในชีวิตของอดีตทหารพม่า พระองค์ทรงทำสิ่งนี้ในชีวิตของเราและเราอธิษฐานและทำทุกสิ่งด้วยความเชื่อ เราเชื่อว่าพระองค์ทรงสามารถทำสิ่งนี้ให้กับทุกคน งานในส่วนของเราก็คือการเชื่อฟังองค์พระผู้เป็นเจ้าและติดตามพระองค์ในขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อเสรีภาพ ความยุติธรรมและการคืนดีกันในประเทศพม่า

สำหรับผมแล้ว นั่นหมายถึงการฟังพระเจ้าและกลับใจในบาปของผมเอง นั่นหมายถึงการขอพระเจ้าที่จะรู้ว่าจะยืนหยัดกับผู้ที่ถูกข่มเหงและต่อต้านการข่มเหงทุกรูปแบบได้อย่างไร นั่นหมายถึงการอธิษฐานเผื่อบรรดาศัตรูทั้งหลายและพยายามที่จะเป็นมิตร ทุกคนล้วนสำคัญและด้วยกันเราสามารถที่จะหาหนทางก้าวต่อไปข้าง

บัพติศมาอดีตทหารพม่า

หน้า – ทั้งชาวพม่าและกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งกองทหารพม่าและกลุ่มการเคลื่อนไหวเพื่อประชาธิปไตย ทั้งกลุ่มธุรกิจและกลุ่มสวัสดิการเพื่อทุกคนทุกหมู่เหล่า ความรักควรเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหาใดๆ และเป็นหนทางที่จะหาจุดสมดุลระหว่างเสรีภาพและความรับผิดชอบ ระหว่างการอนุรักษ์สิ่งเก่าและการก้าวไกล ระหว่างความยุติธรรมและความเมตตา คำอธิษฐานของเราก็คือขอพระเจ้าทรงนำเราให้มีความเข้าใจมากขึ้นและช่วยเหลือกันและกันมากขึ้น

และทำงานมุ่งไปสู่การคืนดีกันของประชาชนทุกหมู่เหล่าในพม่า ผมขอขอบพระคุณที่ท่านช่วยเราในการทำสิ่งนี้

เราอาจจะไม่ได้ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ เราอาจจะไม่ได้หยุดยั้งการโจมตีทั้งหลาย เราอาจจะไม่ได้พลิกผันสถานการณ์ใน

วันนั้น แต่ถ้าหากพระเจ้าอยู่ด้วยในการนี้แล้วล่ะก็ สิ่งเล็กน้อยที่เราได้ทำก็เป็นนิรันดกาล เอเฟซัส 2: 8-10 เตือนใจเราว่า “เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ได้มาจากตัวท่านเอง แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า ไม่ใช่ความรอดโดยการประพฤติ เพื่อจะไม่มีใครอวดได้ เพราะเราทั้งหลายเป็นผลงานของพระเจ้าซึ่งทรงสร้างในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ทำการดีที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าให้เราทำ”

ขอบคุณครับสำหรับการอธิษฐานและติดตามขณะที่พระเจ้าทรงนำเราแต่ละคนในงานที่พระองค์ทรงจัดเตรียมไว้ให้เรา ขอพระเจ้าทรงอวยพรทุกท่านและประชาชนทั่วทั้งพม่า

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name or set of initials.

รัก

เดฟ ครอบครัวและเราทุกคนที่นี่

- 4 การเปลี่ยนผ่าน
- 6 รายงาน FBR: ฝุ่น กองกำลังติดอาวุธค้ายาที่คุมโดยกองทหารพม่า – และหลายครอบครัว
- 10 ในความทรงจำ
- 12 รายงานจากชูดาน
- 13 ความคิดผกผันเรื่องความยุติธรรม
- 14 สถานการณ์ล่าสุดของกระบวนการเพื่อสันติภาพ/สถานการณ์ล่าสุดชาติพันธุ์
- 16 ประวัติเรนเจอร์: จอบอ
- 17 อนุสาวรีย์ใหม่
- 17 ประวัติอนุสาวรีย์: ศิษยาภิบาลเอ็ดมอนด์
- 18 รายงานชมรมชีวิตที่ดี: ทรายไต้ที่ยังเป็นเวลากลางวัน
- 21 ข้อความจากพาร์ทเนอร์: ยั่วโทสะ
- 22 สายลมเย็นหลังพายุ
- 23 วังเพื่อบรรเทาทุกข์
- 24 การจากไปของกวี: คำสรรเสริญแด่ไพบุลย์

เด็กๆ ชาวอาระกันไนโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดี

หมอชาวกะเหรี่ยงรักษาเด็กชาวดาระอัง (ปะหล่อง) ในชมรมชีวิตที่ดี

“และข้าพเจ้าอธิษฐานว่าเมื่อท่านหยั่งรากและตั้งมั่นลงในความรักแล้ว
ตัวท่านพร้อมกับประชากรทั้งหมดยกของพระเจ้าจะสามารถหยั่งถึงความรักของพระคริสต์
ว่ากว้างยาวสูงลึกปานใด และซาบซึ้งใน**ความรักนี้ซึ่งเหนือกว่าความรู้**
เพื่อท่านจะบริบูรณ์ด้วยความสมบูรณ์ทั้งสี่ของพระเจ้า”

เอเฟซัส 3:17-19

การเปลี่ยน-ผ่าน

โดย นพ.มิชท์

หนุ่มกะเหรี่ยงสองคนเหงื่อท่วมตัว หอบหายใจ สวาทารวดเร็ว หามเปลญวนด้วยไม้ไผ่ท่อนยาว ในเปลญวนคือหญิงมีครรภ์ร้องครวญครางเจ็บท้องคลอดลูก เช่นเดียวกับม้านางสาวที่ต้องมีม้าสำรอง มีเด็กหนุ่มหลายคนที่ยังเป็นแถวบนเส้นทางแคบตามหลังของมีค่านี ป่าเขียวขจีล้อมพวกเขา แม่น้ำส่งเสียงคึกคะนอง พวกเขาคือภาพของทั้งกำลังและความเปราะบางในผืนป่าดิบ ที่ทุกคนกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนผ่านครั้งใหญ่

ณ จุดหนึ่งระหว่างการเดินทางอันสะบักสะบอมนี้ หญิงนำของเธอก็แตกออก เมื่อเธอจะมาถึงโรงเรียนแพทย์ในป่าที่เคารู้จัก Jungle School of Medicine Kawthoolei (JSMK) มดลูกเริ่มบีบตัวเป็นวงจร รัดแน่นและคลายตัวถี่ขึ้นแรงขึ้น ไม่ช้า โดยไม่อาจควบคุมได้ พร้อมเสียงโหยหวน ร่างของเธอเริ่มตั้งเซมิ่ง ร่างกายของเธอรู้ดีกว่าใคร นั่นเป็นเวลาที่จะเบ่งทารกออกมาแล้ว

เอ ชู เกล เจ้าหน้าที่หญิงที่ JSMK สวมถุงมือและเช็ดปากมดลูก เธอมองและบอกว่า “หัว” และชูนิ้วบอกว่าเหลืออีกครั้งนี้ว่าจะออกมาแล้ว นักเรียนและเจ้าหน้าที่เริ่มเตรียมการคลอด บางคนอยู่กับแม่และบอกให้เธอเบ่งทุกครั้งที่มดลูกบีบตัวและให้พักระหว่างคลายตัว บางคนโผล่หน้าเข้ามาจากม่านบัง เต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็นและเป็นห่วง แม่บีบคว่ำทั้งมือแขนขาของใครก็ตามที่อยู่รอบตัวเธอขณะที่เธอเบ่งคลอดด้วยความสิ้นหวังที่ตึงลึกลง

ในทางตรงกันข้าม ตัวทารกเองเป็นผู้ร่วมการกำเนิดอย่างไม่ทุกข์ร้อน เขาหรือเธอทำอะไรไม่ได้มากนักในเรื่องนี้และไม่อาจทำอะไรได้เพื่อทำให้การคลอดสะดวกปลอดภัย แม้เป็นผู้ที่ต้องทำงานทั้งหมดด้วยความช่วยเหลือเป็นระยะจากหมอ แต่คุณเคยสงสัยหรือไม่ ขณะที่หัวน้อยๆ กำลังถูกบีบเบ่ง พวกเขาคิดอะไรหนอ? พวกเขากลัวหรือไม่? ความเจ็บปวดบีบคั้นหรือ

เอ ชู เกลและทารกน้อย

ไม่? พวกเขารู้สึกอย่างไรขณะที่ต้องออกจากความมืดมิดเงียบสงัดที่ปกป้องเขาไว้? และขณะที่ทารกกำลังเข้าสู่โลกใหม่ที่แสนแตกต่าง พวกเขาประสพกับการสัมผัสรับรู้ใหม่ๆ อย่างไรบ้าง?

หลังจากการบีบตัวของมดลูกอีกครั้ง เลือดสีเข้มก็ซึมออกมาจากแม่ มีการบีบตัวอีกสองครั้ง เริ่มเห็นหัวของเด็กแล้ว และเลือดซึมก็ไหลออกมาอีก เราฟังเสียงหัวใจเด็กเต้นตลอดการบีบตัวอีกครั้ง ทุกคน รวมถึงตัวแม่ด้วย ได้ยินเสียงหัวใจของทารกจากเครื่องฟังเต้านล่าง เบาแผ่วลงและแผ่วลงอย่างมาก จนกระทั่งเงียบกริบมีแต่เพียงเสียงชีพจรของแม่เท่านั้น เสียงหัวใจไม่กลับคืนมา

ร่างน้อยซีดขาวปากเปื่อย ไม่มีเสียงร้อง ไม่หายใจ

รกน่าจะกำลังลอกออกมา รกอันเป็นออกซิเจนแหล่งเดียวในเวลานี้ เธอเกือบจะคลอดได้แล้ว จากจุดนี้แต่ทารกแทบไม่มีหรือขาดออกซิเจน

นี่เป็นลูกคนที่สองของเธอ ฉะนั้นเธอรู้ว่าต้องเบ่งอย่างไร เธอเบ่งอย่างแรงอีกสองครั้งและเอ ชู เกลก็ควบคุมส่วนศีรษะได้ดี ใหญ่ ตัว ขา และรกก็นอนหงายที่หลังจากนั้น ร่างน้อยซีดขาวปากเปื่อย ไม่มีเสียงร้อง ไม่หายใจ เราเช็ดตัว กระตุ้นให้ทารกหายใจ แคลโรลิน นางพยาบาลฉุกเฉินเริ่มช่วยให้เด็กหายใจโดยใช้หน้ากากสำหรับทารก นักเรียนผู้อยากเห็นโผล่หน้าจากม่านดูอย่างเงิบกริบ เป็นช่วงเวลาที่ทุกคนที่นั่นกลืนใจรอคอย

จากนั้น เสียงร้องอ่อนแรงน่าสงสารก็เปล่งออกมา หนูน้อยหายใจด้วยตัวเอง และหลังจากนั้นไม่กี่นาที ร่างของเธอก็เริ่มเป็นสีชมพูและร้องดังขึ้น อีกไม่กี่นาทีเธอก็ร้องไห้จ้าเต็มไปด้วยชีวิต ขาวกะเหรี่ยงปกติจะตื่นเต้นที่จะทานอาหารมืออร่อย ใบหน้าเล็กๆ นุ่มนวลเปล่งประกายด้วยความพอใจเมื่อได้ดูดนมแม่เป็นครั้งแรก

แม่หนูแสนน่ารัก ยินดีต้อนรับสู่ชีวิตใหม่ นี่คือชีวิตที่หนูไม่เคยรู้จักมาก่อนหรือไม่อาจจินตนาการได้ ด้วยแสงอันเจิดจ้า เสียงประสานหลากหลาย กลิ่นและสัมผัสที่ต่างออกไป หนูจะได้รับความรักความปลอดภัยจนเกินที่เราพาหนูเข้ามาสู่ชีวิตนี้ได้ดีที่สุดที่เราทำได้ ขอพระเจ้าอวยพรหนูและรักษาหนูตราบนานเท่านานที่หนูเข้าสู่การเปลี่ยนผ่านต่อไป

คนไข้หญิงที่อยู่ในการเปลี่ยนผ่านอีกคนมาถึง JSMK ณ จุดปลายแห่งชีวิต ใบหน้าของเธอเหี่ยวลงเล็กน้อยเป็นสีน้ำตาลเกรียมจากงานที่กรำแดด ท้องของเธอป่องออกมาค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับร่างกายอันผ่ายผอม ลูกสาวคนเล็กมาพร้อมกับเธอด้วยรอยยิ้มสดใสและตาเป็นประกายที่บ่งบอกถึงชีวิต แม้กระนั้น เธอกลับดูเหนื่อยล้า เหนื่อยล้ากับชีวิตราวกับบิลโบว์ แบ็คกินส์ภาคกะเหรี่ยง เธอรู้สึกประหลาดใจ ถูกดึงดูดทุกทิศทาง

ทั้งสองใช้เวลาประมาณสี่ชั่วโมงเดินทางมาจากอีกโรงพยาบาลหนึ่งซึ่งไม่ทราบว่าเป็นโรคอะไร ในที่สุด หลังจากที่เธอบอกเธอว่าเธอพบอะไรหลังการตรวจ เธอรับว่าเธอทราบว่ามีก้อนแข็งเจ็บอยู่ในเชิงกรานของเธอ มันเหมือนกับติดอยู่ที่กระดูกสันหลังของเธอและเกี่ยวข้องกับอวัยวะอีกหลายส่วน มันพันรอบลงไปถึงลำไส้ใหญ่เหลือทางออกเล็กน้อยสำหรับขับถ่าย นั่นเป็นสาเหตุที่ท้องของเธอมีขนาดใหญ่ เมื่อเธออธิบายว่าเรารู้สึกว่าก้อนเนื้อนั้นอาจจะเจ็บปวด เธอมีได้มีปฏิกิริยาอันใดเลย ผมคิดว่าเธอรู้อยู่แล้ว แม้ว่าเราจะไม่มีเครื่องมือวินิจฉัยเนื้อเยื่อ ไม่มีแคสแกนเพื่อดูขอบเขตการแพร่ลาม ด้วยประวัติและการตรวจร่างกายบ่งบอกว่าเธอเป็นมะเร็งชนิดที่รักษาไม่ได้ ที่แม้กระทั่งการรักษาสมัยใหม่ก็ไม่อาจเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์สุดท้ายได้ แม้มันอาจจะช่วยให้การเปลี่ยนผ่านเป็นไปอย่างง่ายขึ้นได้ก็ตาม

เราตัดสินใจว่าสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเธอคือการพักผ่อนที่บ้าน

เรามีความช่วยเหลือเพียงน้อยนิดสำหรับผู้ป่วยหนักเช่นนี้ เรามีเพียงยาแก้ปวดทรามาดอลที่แรงกว่าไทลีนอลเพียงนิดเดียว เราแนะนำเรื่องอาหารจากนั้นเราให้เธออีกอย่างที่เราสามารถให้ได้ – อาจเป็นสิ่งเดียวที่เธอต้องการในเวลานี้: คำอธิษฐาน การใช้เวลาดูด้วยกันและถ้อยคำของพระเจ้า เราบอกเธอถึงสิ่งที่เราเชื่อในเรื่องการเปลี่ยนผ่าน เช่นเดียวกับการถือกำเนิด การเปลี่ยนผ่านที่เธอ

กำลังจะประสบนั้นอาจนำเธอสู่ชีวิตใหม่ที่เกินกว่าจะจินตนาการได้ หากเปรียบเทียบกัน บางทีแสงและเสียงในชีวิตนี้อาจเหมือนเงาที่เจือปน เช่นเดียวกับการเกิดครั้งแรกในโลกนี้ที่ชีวิตขึ้นอยู่กับความพยายามของแม่ไม่ใช่ทารก เราช่วยให้การคลอดปลอดภัยได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เราทุกคนต้องการความช่วยเหลือ หากปราศจากสิ่งนั้นเราคงถูกทำลาย เป็นเหมือนทารกซีดเผือดปราศจากลมหายใจ เราคริสเตียนเชื่อว่าพระเยซูรักเราและปรารถนาที่จะให้ความช่วยเหลือแก่เรา ความรอดของเรานั้นเอง ไม่เหมือนกับแม่ที่เบ่งลูกออกมา ไม่ว่าคุณชอบหรือไม่ พระเยซูรอคอยให้เราขอความช่วยเหลือจากพระองค์ เมื่อเราขอเราก็มั่นใจได้ว่าพระองค์จะส่งเราไปยังชีวิตใหม่อย่างเต็มไปด้วยชีวิต ร้องจ๊าดวุ่นเป็นสิริมงคล

เราอธิษฐานกับทั้งแม่และลูกสาว บบ ลี ซอ เจ้าหน้าที่คริสเตียนอีกคนหนึ่งได้ใช้เวลาครู่หนึ่งพูดคุยกับทั้งสองและให้พระคัมภีร์ภาษากะเหรี่ยงกับพวกเขา เราไม่มีสิ่งอื่นใดจะให้เขาอีก คุณเคยสงสัยหรือไม่ หากชีวิตอันน่าสงสารของเรากำลังถูกบีบคั้นในความตาย เราจะคิดถึงอะไร? เราจะได้พบกับประกายแห่งชีวิตใหม่ พลังใหม่อย่างไรขณะที่เราจากชีวิตแห่งความมืดเจือปนอันนี้ไป สัญชาติญาณของเรานำให้ใบหน้าเล็กๆ สนิมพูของเราเต็มไปด้วยอาหารทิพย์และรับประสบการณ์ความพึงพอใจอย่างแท้จริงเป็นครั้งแรกหรือไม่? ผมเชื่อว่าจะมีใครคนหนึ่งที่น่าที่ให้เราปลอดภัยและปกป้องเราในโลกใหม่ของเรา

คนไข้ของเราเดินทางไปด้วยใบหน้าที่เปลี่ยนแปลงเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม ลูกสาวของเธอตาแป่งประกาย และอาจจะ...แค่ว่าอาจจะ...เราอาจจะได้พบกันใหม่ในวันหนึ่ง

จนท.โรงเรียนแพทย์ในป่าดูละการ (ภาพ: คริส ชินแคลร์)

ฝัน

กองกำลังติดอาวุธค้ายาที่คุมโดยกองทหารพม่า – และหลายครอบครัว

เพื่อนๆ ที่รัก

ในปีที่เราได้ทำพันธกิจในรัฐคะฉิ่นและรัฐไทยใหญ่ อันเป็นที่ๆ กองทหารพม่ายังเข้าโจมตีชนกลุ่มน้อยอยู่ต่อไป กองทหารพม่ายังกำกับดูแลการผลิตฝิ่นและการตัดไม้ซุง รวมถึงการปกป้องท่อก๊าซที่ทำให้กำไรแก่พวกเขาและกับคนอื่นไม่กี่คน

ในตอนเริ่มพันธกิจ เรา – ผมและครอบครัว สมาชิกทีมจากสำนักงานใหญ่ ทีมดาระอั้งทีมใหม่และทีมอาระกัน – ได้จัดโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดีหลายครั้งให้กับชาวดาระอั้งในตอนเหนือของรัฐไทยใหญ่ กิจกรรมเศรษฐกิจหลักของรัฐนี้ก็คือการปลูกชาและการผลิตถ่านหิน จากนั้นเราเคลื่อนเข้าสู่พื้นที่ของการผลิตฝิ่นซึ่งอยู่ไม่ห่างออกไป เราเดินทางร่วมกับหน่วยกองกำลังปลดปล่อยแห่งชาติดาระอั้ง กองทัพคะฉิ่นอิสระ และกองทัพรัฐฉานเหนือ กลุ่มเหล่านี้รวมกันเป็นหนึ่งเดียวเพื่อการต่อสู้เพื่ออิสรภาพในรัฐฉานและทั่วทั้งพม่า พวกเขาเองมีนโยบายกำจัดยาเสพติดให้สิ้นซาก เราไปยังพื้นที่ปางเสในเมืองนามคาม ทางเหนือของรัฐฉาน ที่นี่ไร่ฝิ่นล้อมรอบทุกหมู่บ้านที่เราไป ครอบครัวชาวจีนที่ผลิตฝิ่นล้วนยากไร้บางคนตกอยู่ในสภาพอันเลวร้าย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในบ้านไม้โกโรโกโส บ้านมุงจากที่ปะทะไปด้วยผ้าพลาสติก พวกเขาทั้งหมดอยู่ภายใต้การควบคุมของกลุ่มติดอาวุธที่กองทหารพม่าให้การหนุนหลัง ชายเชื้อสาย

จีนผู้นำกองกำลังติดอาวุธนี้มีชื่อว่า จอ มั่น เขามีสัญชาติพม่าและยังเป็นสมาชิกรัฐสภาเป็นตัวแทนรัฐในนามคามเบอร์ 2 สำหรับพรรค Union Solidarity and Development (USDP). มีการผลิตฝิ่นเพิ่มขึ้นในพื้นที่นามคามทางเหนือของรัฐฉานในไม่กี่ปีที่ผ่านมาซึ่งเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับจอ มั่นและกองกำลังติดอาวุธของเขาที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทหารพม่า นามคามตั้งอยู่บนชายแดนจีน-พม่า ใกล้กับทางข้ามมูส-ลูลี

ประสบการณ์ส่วนตัวกับครอบครัวผู้ปลูกฝิ่น

ฝ่ายต่อต้านดาระอั้งมีโปรแกรมให้การศึกษาเพื่อต่อต้านยาเสพติด และทุกหมู่บ้านในดาระอั้งที่เราไปเยี่ยมมีโปสเตอร์ไว้นิลงขนาดใหญ่เพื่อให้ความรู้ประชาชนถึงยาเสพติดอันชั่วร้ายและเจตนาของฝ่ายต่อต้านของดาระอั้ง พวกเขามีโปรแกรมให้ความรู้ มีการให้การช่วยเหลือทดแทน มีการแจกพืชทดแทนและการบังคับใช้จริง ขณะที่เราเตรียมตัวจะไปที่นั่น ผู้นำท้องถิ่นได้บอกเราว่ากองทหารดาระอั้งกำลังจัดแผนเริ่มการทำลายไร่ฝิ่นทั้งหมดในพื้นที่ในเดือนนี้ เราตั้งใจที่จะทำการบันทึกเรื่องนี้เช่นกันหากมันเกิดขึ้นขณะที่เราอยู่ที่นั่น

เราเริ่มการเคลื่อนไหวก้าวเข้าไปยังพื้นที่ปลูกฝิ่น และในวันที่สองเราก็เริ่มเห็นไร่ฝิ่น เราหยุดที่ไร่ฝิ่นขนาดใหญ่แห่งแรกและเริ่มบันทึกภาพ เราอยู่ที่นั่นเพียง 20-30 นาที ก่อนที่จะมีคน

ไร่ฝิ่นในตอนเหนือของรัฐไทยใหญ่

อธิบายที่ทางออกการเมืองปัญหา ยาเสพติด : เต็มไปด้วยความรัก

บอกเราว่ากองทหารพม่าจากค่ายทางเหนือไถ่ยืมชาวเราอยู่ที่นั่นและกำลังมุ่งมาโจมตีเรา เราทำการบันทึกเสร็จเรียบร้อยแล้วและเคลื่อนตัวเข้าสู่พื้นที่ปลูกฝิ่นที่ลึกเข้าไปพร้อมกับผู้คุ้มกัน ขนาบข้างคอยระวังภัยจากกองทหารพม่า

เราเป็นเขาขึ้นมาเกิน 5,000 ฟุต และเข้าสู่หุบเขาลึกที่กระจัดกระจายไปด้วยไร่ฝิ่นและบ้านเรือน บนยอดเนินที่อยู่ใจกลางหุบเขาเป็นหมู่บ้านที่มีกินอยู่ 10 หลัง บ้านที่หลังใหญ่ที่สุดสร้างด้วยหินและไม้ ตั้งอยู่ตรงกลาง ไร่ฝิ่นลามเข้าไปในเขตบ้านนั้น กองกำลังคะฉิ่น คาระอั้งและไทยใหญ่ร่วมกันตีวงล้อมเพื่อรักษาความปลอดภัยรอบหมู่บ้านนี้ และเราเริ่มทำการบันทึกไร่ฝิ่นนี้ ขณะที่เราเข้าใกล้บ้านหินบนเนินเขานั้น ครอบครัวชาว

ที่มีรถจี๊ปนั้น ครอบครัวที่ผมได้ถ่ายรูปและรู้สึกดูหมั่นในใจ “เราควบคุมสถานการณ์ในเวลานี้ได้ เราจะค้างที่นี่คืนนี้ เว้นเสียแต่ว่ากองกำลังติดอาวุธหรือกองทหารพม่าจะเข้ามา” ผู้นำชาวคาระอั้งได้บอกเราว่า “เราบอกให้คนที่นี้เลิกปลูกฝิ่นและเราพยายามช่วยพวกเขาให้ทำอย่างอื่นแทน แต่พวกเขาไม่ฟังและยังปลูกฝิ่นอยู่ หากพวกเขาไม่ยอมหยุด ณ จุดหนึ่ง กองกำลังคาระอั้งของเราจะมาทำลายมันเสีย สำหรับตอนนี้เราทำการบันทึกเอาไว้ก่อน”

ผมรู้สึกกระอักกระอ่วนเมื่อเข้าไปในบ้านของคนปลูกฝิ่น แต่เรายิ้มแย้มและขอบคุณพวกเขาเป็นภาษาจีนที่รู้อย่างจำกัด เราขอบคุณสำหรับการต้อนรับของพวกเขา แคน เรน ภรรยาของผม เบิกทางสร้างมิตรภาพและในไม่ช้าเธอก็ไปนั่งรอบกองไฟ

*“ทำไม ทำไม ทำไมต้องเป็นตอนนี้ เรายังไม่พร้อม ฉันสูญเสียทุกอย่างหมดแล้ว
เราจะเอาอะไรกันล่ะที่นี่ ฉันจะเสี่ยงครอบครัวยังไป?” เธอร้องไห้*

จีนที่นั่นมองดูเราอย่างหวาดกลัว ผมมองกลับไปพวกเขาและยิ้มให้ขณะที่ผมถ่ายภาพฝิ่นที่อยู่รอบบ้านพวกเขา บ้านหลังนั้นมีรถจี๊ปไฟร์วอลล์จอดอยู่หน้าบ้าน นี่เป็นรถคันเดียวที่เราได้เห็นจากทุกไร่และมันบ่งบอกว่าครอบครัวนี้มีเส้นสายและมีทรัพย์สินมากกว่าคนส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามก็ดี สำหรับผมแล้ว พวกเขาก็ยังดูยากจนมาก ผมรู้สึกสงสาร แต่ก็ไปกับด้วยความซึ้งเพราะอาชีพของพวกเขา ผมถ่ายภาพ ตรวจสอบบริเวณบ้านและจดบันทึก

หลังจากถ่ายภาพและรวบรวมข้อมูลประมาณหนึ่งชั่วโมง ผู้นำพันธุกิจในส่วนนี้บอกกับเราควรจะไปพักที่นี้สักคืนและวันพรุ่งนี้เราจะทำการสอดแนมค่ายกองกำลังติดอาวุธที่อยู่ไม่ไกลจากที่นี่ เราประหลาดใจมากที่ทราบว่าจะนอนค้างคืนในบ้าน

กับสาว ๆ ในบ้านนั้น ขณะที่เธอเล่าเรื่องราวด้วยใบหน้าอันยิ้มแย้ม ส่งภาษามือ และต่อมามีคนหนึ่งในที่นี้เป็นล่ามภาษาจีนให้ ครอบครัวนี้ก็เริ่มอบอุ่นขึ้นและเป็นมิตรกับเราอย่างยิ่ง ในส่วนของผม ผมเองก็เริ่มที่จะชอบพวกเขา และเมื่อสิ้นสุดคำคืนนั้น ผมรู้สึกอบอุ่นและสนิทสนม ชาวไร่ฝิ่นก็เป็นคนเหมือนกันและผมก็ได้พบกับความจริงข้อนี้ มันไม่ใช่แค่สถานการณ์ง่าย ๆ ที่มีคนดี – คนร้าย เราบอกพวกเขาว่าเรามาที่นี่เพื่อเรียนรู้สถานการณ์ และพวกเขาไม่จำเป็นต้องกลัวพวกเรา ผู้นำทีมคาระอั้งของเรา ก็บอกพวกเขาในสิ่งเดียวกัน เราต่างรู้ว่าชาวคาระอั้งมีแผนที่จะประกาศเรื่องการทำลายไร่ฝิ่นแต่ยังไม่รู้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อใด แต่ในเวลานี้ เราเริ่มเป็นเพื่อนกัน

เก็บยางสดจากฝิ่น ทางเหนือของประเทศไทยใหญ่

เช้าวันต่อมา เราพาบางคนในทีมปั่นขึ้นเขาไปยังค่ายกองกำลังติดอาวุธที่จับจองยึดเอาเพื่อจับจองผืนดินด้านล่าง ค่ายนั้นมองเห็นได้แต่ไกลเป็นกิโลจากทุกทิศทาง และมันทำให้ผมนึกถึงป้อมปราการขุนนางศักดินาที่ครอบครองทุกอย่างด้านล่าง “มันดูเหมือนมอร์เตอร์เลย” สมาชิกทีมคนหนึ่งพูดขึ้น ป้อมปราการแข็งแกร่งบนยอดเขาหัวโล้นที่ต้นไม้ถูกโค่นเกรียน ปกครองด้วยเป้าหมายอันชั่วช้า ที่คนด้านล่างต้องตกเป็นข้าทาส ไร่ฝิ่นเรียงรายล้อมเขานั้นขึ้นมาจากเนินระยะไม่กี่ร้อยหลารอบนอกไว้

เราเคิบเข้าไปใกล้อย่างระมัดระวังและใช้เวลาเกือบทั้งวันถ่ายวิดีโอและถ่ายภาพค้ายนั้นและทหารที่นั่น ธงชาติใหม่ของพม่า เหลือง เขียวและแดง พร้อมดาวขาวปลิวบนยอดเสา และกองกำลังติดอาวุธในเครื่องแบบสีเขียวเข้มคล้ายคลึงกับเครื่องแบบทหารพม่า หลังจากบันทึกรวบรวมข้อมูลเท่าที่ทำได้แล้ว เราเดินทางกลับไปยังหมู่บ้าน

เมื่อเราถึงที่นั่น ครอบครัวที่เราอาศัยด้วยตกทายเราด้วยรอยยิ้ม พวกเขาและทีมที่ไม่ได้ไปด้วยเริ่มสนทนากันมากขึ้น ความรู้สึกดีๆ นั้นจะหายไปเมื่อกองกำลังดาระอังกอีกแถวตบเท้าเข้ามาในหมู่บ้าน พวกเขามาจากศูนย์บัญชาการใหญ่และได้รับคำสั่งให้เริ่มทำลายผลฝิ่นโดยเริ่มจากวันนี้ เราทุกคนต่างประหลาดใจและผมพูดว่า “ใช่ครับ เป็นเรื่องดีที่จะทำลายไร่ฝิ่นแต่ได้โปรดอย่าทำตอนนี้เลย ครอบครัวนี้ได้ต้อนรับเราเข้าบ้านและยังเลี้ยงดูพวกเราด้วย เราบอกพวกเขาว่าไม่ต้องกลัวพวกเรา พวกเขาารู้แล้วว่าพวกเขาต้องทำอย่างอื่นแทน แต่ขอเวลาให้พวกเขานึกหน่อยเถิดครับ หากการทำลายเริ่มในตอนนี้อย่างไรจะมีความช่วยเหลือด้านอื่นเลย พวกเขาจะรู้สึกที่เราทรยศพวกเขา”

ไม่ว่าอย่างไรก็ตาม กองทหารดาระอังกก็เริ่มรุกเข้าสู่ไร่ฝิ่น ไร่ฝิ่นผลฝิ่นออกจากก้น ผมอธิษฐานว่าเราควรจะทำอย่างไรดี เราเห็นด้วยกับนโยบายต่อต้านยาเสพติดของดาระอังก พวก

เขาเป็นเพื่อนเป็นทีมของเราและก่อนหน้านี้เรายังหวังว่าจะได้บันทึกการทำลายฝิ่นเสียด้วยซ้ำ ในเวลาเดียวกัน คนที่นั่นกำลังมีปัญหา เราจะทำอย่างไรดี? “ปลอบโยนเขาและแสดงความรักพวกเขา” นั่นคือคำตอบที่ผมรู้สึก ผมมองขึ้นไปและเห็นแม่เจ้าของบ้านนั้นร้องไห้โฮออกมาและวิ่งออกไป ลูกสาวก็วิ่งตามไปสะอึกสะอื้น “ทำไม ทำไม ทำไมต้องเป็นตอนนี้ เรายังไม่พร้อม ฉันทนเสียทุกอย่างหมดแล้ว แล้วเราจะเอาอะไรกินล่ะที่นี่ ฉันทจะเลี้ยงครอบครัวยังไง?” เธอร้องไห้

ลูกๆ ของเราวิ่งมาหาผมร้องว่า “ไม่นะ ไม่ พวกเขาไม่ควรทำลายไร่พวกนี้ เขาเป็นเพื่อนของเรา! เหตุการณ์ที่เราเข้าปกป้องผู้ปลูกฝิ่นเป็นเรื่องใหม่สำหรับผมและดูเหมือนเรื่องน่าอายหยั่นแต่ในช่วงพริบตา สิ่งนี้สำคัญให้ผมเห็นว่าเรื่องราวทั้งหมดซับซ้อนเพียงใด คนที่นั่นพยายามที่จะมีชีวิตรอด ไร่ พวกเขาเลือกทางดำเนินชีวิตผิด และเราเองก็ได้ต่อต้านสิ่งนี้และได้บอกให้พวกเขาให้ทราบแล้ว แต่ในเวลาเดียวกัน พวกเขาติดกับเรามาก และเราก็มีความสุขใช้เวลาด้วยกัน เราบอกเขาว่าเขาไม่ต้องกลัวเรา หากจะพูดถึงเรื่องนั้น ไร่ เราต่อต้านการผลิตสารเสพติดและ FBR มาที่นี่เพื่อรวบรวมข้อมูล คนเหล่านี้คือคนยากจนไม่ใช่พ่อค้ายาเสพติดรายใหญ่ ตลอดกว่า 20 ปีที่เราทำงานในพม่า ผมไม่เคยเห็นเจ้าของไร่ฝิ่นที่ร่ำรวยสักคน - พวกเขายากจนและสิ้นหวังแทบจะไม่มีอะไรกินอาศัยอยู่บนภูเขาหัวโล้นที่ป่าไม้ถูกทำลายสิ้น คนมั่งมีที่นั่นคือกองกำลังติดอาวุธ กองทหารพม่าและเจ้าพ่อค้ายาเสพติดแต่ไม่ใช่ชาวไร่ผู้ยากไร้เหล่านี้ พวกเขาไม่ได้บริสุทธิ์แต่ก็ไม่ได้ชั่วร้าย และบัดนี้พวกเขากลายมาเป็นเพื่อนของเรา ผมย้อนคิดถึงเมื่อคืนขณะที่แคเรนได้ไปนั่งกับครอบครัวนี้และบอกเล่าข่าวประเสริฐที่พระเจ้าทรงรักเราทุกคนมากเพียงใด และทรงส่งพระเยซูมาช่วยพวกเรา เราได้อธิษฐานกับครอบครัวนี้และเรารักพวกเขา

ผมเดินไปหาหญิงเจ้าบ้าน กุมมือของเธอและบอกว่าผมรู้สึกเสียใจและมีสิ่งใดที่เราจะช่วยให้บ้าง น้องชายของเธอมองหน้าผมด้วยสายตาที่เย็นชาและเดินจากไป แคเรน โสซานนาและเด็กๆ ยืนล้อมผู้เป็นแม่และลูกสาวพยายามปลอบโยนพวกเขา เซเลลีและซุนน่าตาไหลอาบแก้มและพูดว่า “เรารู้ว่าฝิ่นไม่ดี แต่ทำไมต้องเป็นตอนนี้ ทำไมไม่ให้เวลาเขามากกว่านี้ล่ะคะ พวกเขาเป็นเพื่อนเรา เราจะช่วยเขาได้อย่างไรคะ?”

ผมอธิษฐานกับผู้เป็นแม่ และบอกเธอผ่านสมาชิกคณะฉันคนหนึ่งว่าพระเจ้าทรงมีหนทางให้เธอ เธอสามารถถามพระเจ้าได้ว่าควรจะทำอย่างไรและพระองค์จะสำแดงทางนั้นให้เห็น เธอทำให้ขณะที่เธอตอบผม “เราจะเอาอะไรกินและเราจะช่วยลูกชายของฉันทให้ออกจากคุกได้อย่างไร? กองทหารพม่าจับตัวเขาไว้และ

เรียกร้องเอาเงินจากเรา \$100 เหรียญถึงจะปล่อยตัวเขา” ผมถามทางที่มันเป็นเรื่องจริงหรือไม่และพวกเขาก็บอกว่าจริง “เราจะช่วยเขาได้อย่างไร เราหมดทางทำมาหากินแล้ว?” เธอร้องให้

ผมบอกเธอว่า “ผมจะให้เงินคุณในส่วนที่คุณสูญเสีย แต่ไม่ใช่เพราะผมเห็นด้วยกับการปลุกผีนั้นครับ ผมไม่เห็นด้วยมันเป็นสิ่งที่ผิดและเพื่อนชาวคาระอั้งของเราทำถูกแล้วที่จะทำลายมันเสีย แต่เราได้บอกกับว่าคุณไม่ต้องกลัวเราและเรากลายมาเป็นเพื่อนกับคุณและสิ่งนี้ก็มาเกิดขึ้นตอนนี้ ผมให้เงินคุณเพื่อช่วยให้ลูกชายของคุณออกมา เพื่อเป็นค่าอาหารสำหรับครอบครัวคุณและเพื่อให้กำลังใจที่คุณจะหาหนทางใหม่ พระเจ้าจะช่วยคุณครับ หากคุณร้องขอกับพระองค์” ผมให้เงิน \$230 เหรียญแก่เธอใกล้เคียงกับจำนวนที่เธอจะได้รับจากผลผลิตของเธอ ผมอธิบายให้บรรดาผู้นำชาวคาระอั้งและเหล่าทหารว่าเหตุใดผมจึงทำเช่นนั้นและพวกเขาก็เห็นด้วยว่าทำได้

คุณแม่หยุดร้องไห้และขอบคุณพวกเรา พูดว่า “ฉันไม่มีอะไรจะให้คุณเลยแต่ฉันจะไม่มีวันลืมสิ่งนี้ ขอขอบคุณจริงๆ สำหรับความช่วยเหลือ” แครนนิ่งกับเธอเป็นเวลานาน อธิษฐานกับเธอและให้กำลังใจเธอว่านี่เป็นโอกาสดีที่จะเริ่มต้นใหม่

ขณะที่เราออกจากที่นั่นเพื่อไปยังที่ต่อไป ผมคิดถึงเรื่องนี้และมันก็ปรากฏในใจผมว่าหากคุณต้องการให้คนหยุดปลุกผีการรักพวกเขาคือสิ่งที่สำคัญที่สุด สำหรับตัวผมเอง ผมเห็นว่า

จำเป็นต้องมีนโยบายห้าประการ 1) ให้ความรู้ 2) ให้พืชทดแทน 3) ให้ความช่วยเหลือด้านอาหารจนกว่าจะเก็บพืชทดแทนได้ 4) ต้องมีการบังคับใช้จริงและต้องมีการลงโทษ 5) ให้ความรัก การปฏิบัติกับทุกคนด้วยความรักในแต่ละส่วนของนโยบายต่อต้านยาเสพติด มันจะต้องใช้เวลาแต่มันเป็นหนทางแห่งจริยธรรมและจะมีผลระยะยาวที่ดีที่สุด

สรุป

“จงปล่อยประชากรของเราไป” ได้อยู่ในความคิดจิตใจของผมมานาน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องผีนั้น ท่อส่งก๊าซ การตัดไม้หรือการโจมตีต่างๆ มีหนทางที่จะทะลุผ่านสิ่งนี้ ความรักควรเป็นศูนย์กลางของการแก้ไขปัญหาคือ และ เป็นหนทางที่จะหาจุดสมดุลระหว่างเสรีภาพและความรับผิดชอบ การอนุรักษ์และความก้าวหน้า ความมั่งคั่งและความเมตตา คำอธิษฐานของเราคือพระเจ้าจะทรงนำให้เราเข้าใจกันดียิ่งขึ้นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำงานเพื่อมุ่งสู่การคืนดีกันของผู้ทุกคนในพม่า ผมขอขอบคุณท่านที่ช่วยเราในการทำสิ่งนี้

ขอพระเจ้าอวยพรท่าน

เดฟและ FBR ทุกคน

กองพันทหารราบพม่าโจมตีค่ายฝึกทหาร สังหารนักเรียน 23 นาย

ในเวลา 12:15 วันที่ 19 พฤศจิกายน 2557 กองพันทหารราบ 390 ยิงปืนใหญ่โฮวิทเซอร์เข้าใส่โรงเรียนฝึกทหารคะฉิ่นวอย ชไต สังหารผู้เข้าฝึก 23 คน กองทหารพม่ายิงจากที่มั่นของพวกเขาจากภูเขาชคา ยา บัม ซึ่งมองเห็นโรงเรียนได้เป็นแนวตรงไปยังโรงเรียนฝึกทหารชาวคะฉิ่นที่ตั้งอยู่ทางเหนือของไลซาเมืองเวียนเมา รัฐคะฉิ่น ลูกกระสุนแตกปะทุที่สนามพาเหรดของโรงเรียนฝึกทหารวอยชไตขณะที่นักเรียนผู้ฝึกกำลังทำการฝึก นักเรียนผู้ฝึกยี่สิบนายตายคาที่ อีกสามนายเสียชีวิตจากบาดแผลในวันเดียวกัน มีผู้ได้รับบาดเจ็บอย่างน้อยยี่สิบคนรวมถึงผู้ฝึกสี่คน

สมาชิกทีม FBR ชาวคาระอั้ง ไม มวง วิน ถูกสังหารในการโจมตีนี้ เขาอายุ 21 ปี สมรส มีบุตรชายหนึ่งคน

ในความทรงจำ

ชอ โล มอ

ในคืนวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2557 เราได้สูญเสียสมาชิกฟรีเบอร์มาเรนเจอร์หนึ่งคนที่มากยิ่งขึ้น เราได้สูญเสียเพื่อน โล มอ จมหน้าขณะตกปลาในแม่น้ำใกล้กับค่ายฝึก เขาอายุ 20 ปี จบจากโรงเรียนแพทย์ในป่า (JSMK) เขารอดชีวิตจากกองทหารพม่าที่เขาเผ่าบ้านของเขาหลายครั้งหลายหน – อันเป็นเรื่องปกติสำหรับรัฐกะเหรี่ยงในประเทศพม่า ระหว่างการหนีเอาชีวิตรอด เขาได้พยายามเสาะหาการเรียนต่างๆ ในป่าอย่างไม่ลดละ หากดูสถานการณ์แล้ว การเรียนได้จนถึงชั้น ม.1 นั้นเป็นเรื่องใหญ่ทีเดียว อย่างไรก็ตาม โล มอปรารถนาที่จะช่วยผู้คนของเขามากกว่านี้ ฉะนั้น ปีที่แล้วเขาจึงเข้าเรียนที่โรงเรียนแพทย์ในป่าด้วยความหวังที่จะเป็นหมอให้กับ FBR ไม่ช้าเขาก็ประสบความสำเร็จมากมาย การเป็นเลิศในการเรียนแพทย์โดยมีฐานความรู้ชั้น ม.1 นั้นเป็นความท้าทายอย่างยิ่ง เขาสอบตกความรู้พื้นฐานในสามเดือนแรก แต่นั่นกลับทำให้เขาพยายามมากขึ้นอีก เขาไม่เคยบ่นแต่เป็นที่รู้จักว่าเขาขี้มั่วแถมเสมอและยินดีทำงานหนัก ในฐานะนักเรียนเรนเจอร์หน้าใหม่ เขามีรอยยิ้มและคำตอบที่หนักแน่นทุกครั้งเมื่อเราถามระหว่างการฝึกหนัก: “จะเอาอย่างหรือจะเอาง่าย?”

“ยากครับผม!” เขาจะตะโกนด้วยรอยยิ้ม เขาเป็นคนทรหดอดทน ในงานพันธกิจภาคสนาม เขาอยู่แถวหน้าเสมอในฐานะหมอ ช่วยเหลือผู้อื่นและทำงานทุกอย่างที่ต้องการความช่วยเหลือ หลังจากการปล้ำสู้กับการเรียน เมื่อผลสอบปลายภาคมาถึง เขาผ่านอย่างไม่มีปัญหาและตื่นเต้นกับอนาคตที่จะเป็นหมอ เขาเสียชีวิตเพียงไม่กี่วันหลังจบการศึกษา เขาเป็นคนถ่อมตน ช่วยเหลือผู้อื่นและว่าเรingers อยู่เสมอ เขาได้ช่วยเหลือผู้อื่นและการกระทำของเขาทำให้เรารู้สึกตัวและได้รับแรงบันดาลใจ เราทุกคนเสียใจเป็นอย่างยิ่งในการสูญเสียครั้งนี้ เราจะคิดถึงเขา

ชอ โฟ ลอ

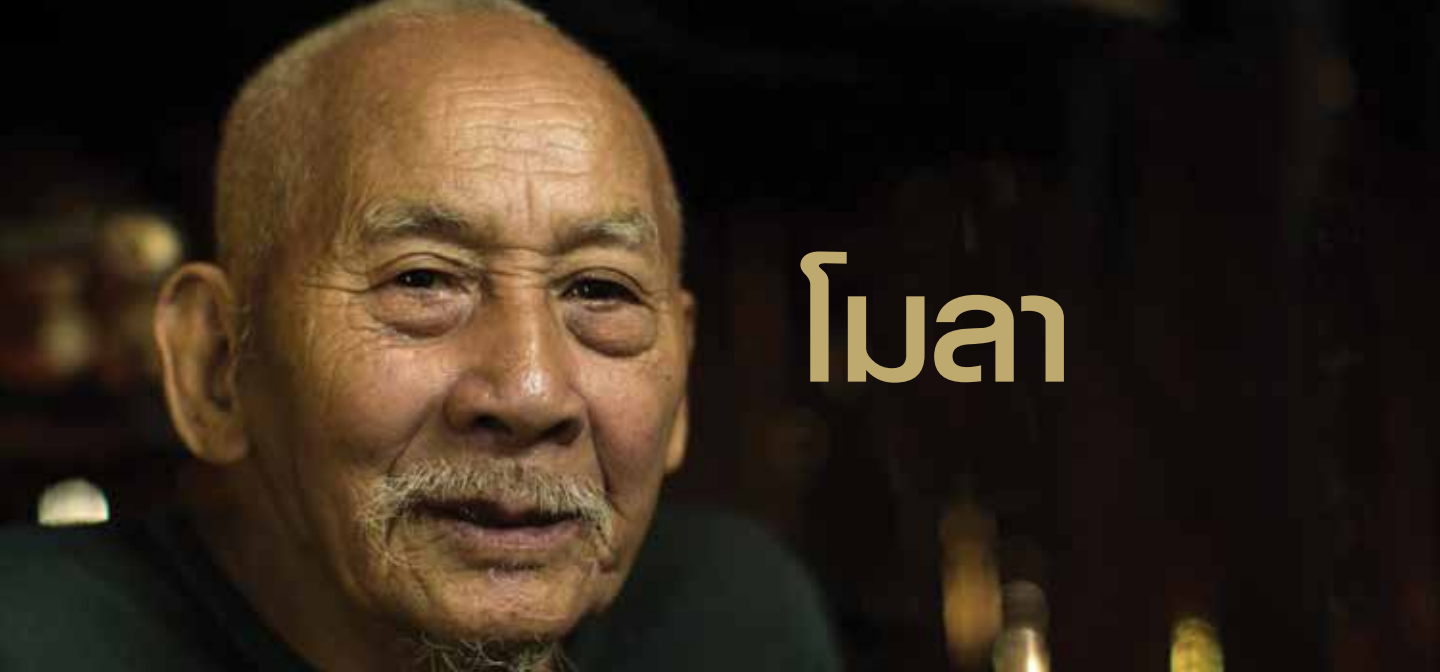
ในวันที่ 27 กันยายน 2014 ชอ โฟ ลอ ชายหนุ่มผู้มีครอบครัวและทหารน้อยถูกกองทหารพมายิงสังหารในเขตเคลอ ลเวธ รัฐกะเหรี่ยง เขาอายุ 26 ปี ทำงานให้กับองค์กรป้องกันตนเองแห่งชาติกะเหรี่ยง KNDO ซึ่งให้การปกป้องชาวบ้านในรัฐกะเหรี่ยง เขากำลังกลับไปตรวจสอบการรายงานที่ว่ามีการลาดตระเวนของทหารพม่าซึ่งละเมิดข้อตกลงการหยุดยิง กองทหารพม่าเห็นเขาขณะที่รุกเข้ามาและยิงสังหารโฟ ลอและสมาชิกองค์กรอีกนายหนึ่งได้รับบาดเจ็บ

โฟ ลอ ได้เข้าฝึกกับ FBR ในปี 2007 ในฐานะหมอและทำงานกับเราสองปีก่อนที่จะกลับไปทำงานให้กับ KNDO เขาเป็นคนตัวเล็กหน้าเด็กแต่แข็งแรง มั่นใจและพูดลวกหัวเราะอยู่เสมอ เพื่อนของเราคนหนึ่งจำได้ว่า “เขายังทำให้เราหัวเราะได้แม้ในยามที่ประจันหน้ากับปัญหา” เขาใจดีและช่วยเหลือเด็กๆ การเจรจาต่อรองเรื่องการหยุดยิงยังดำเนินอยู่ในรัฐกะเหรี่ยงเฉกเช่นเดียวกับที่อื่นๆ แต่การที่กองทหารพมายังเข้าโจมตีและสังหารตั้งตัวอย่างของชอ โฟ ลอนี้แสดงให้เห็นว่าความขัดแย้งยังไม่จบสิ้น

นี่เป็นการสูญเสียครั้งใหญ่ของ FBR และชาวกะเหรี่ยงและมากที่สุดสำหรับภรรยาและลูกของเขา เราเสียใจอย่างสุดซึ้งสำหรับพวกเขาและทุกคนในครอบครัว สำหรับความสูญเสียทั้งเพื่อนและมิตรร่วมทุกข์ร่วมสุขเช่นนี้ โปรดมาร่วมเราในการอธิษฐานเผื่อครอบครัวของเขา เรารอคอยที่จะพบกับเพื่อนของเราครั้งนี้อีกครั้ง โฟ ลอ ในที่ๆ ชาวกะเหรี่ยงเรียกว่า “ดินแดนที่ยังไม่ถูกค้นพบ”

อธิษฐานเพื่อใจกล้าหาญ แรงกำลัง และสายตาอันยาวไกล

โมลา

การอำลาวีรบุรุษ ผู้นำและน้ำมิตร

ปู่ โมลา หนึ่งในฟรีเบอร์มาเรนเจอร์ผู้สูงอายุที่สุดได้ถึงแก่กรรมในเดือนกันยายนด้วยวัย 84 ปี โมลาเป็นมิตรที่รักยิ่งของเรา ท่านเป็นทั้งลุง เป็นตัวอย่าง ผู้ให้กำลังใจ ที่ปรึกษา เป็นผู้ที่ทำให้สิ่งต่างๆ เป็นไปได้และเป็นบุรุษของพระเจ้า ท่านเติบโตขึ้นมาในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง และแม้ยังเป็นเด็กหนุ่ม ท่านได้ช่วยคุณพ่อต่อสู้กองทหารญี่ปุ่นที่รุกรานพม่า พ่อของท่าน ซอ ดิเก เป็นผู้นำกะเหรี่ยงเหนือและทำงานใกล้ชิดกับฝ่ายสัมพันธมิตรและพลตรีอิวัจ ซิกริม “คุณปู่ขยาขาว” โมลาช่วยคุณพ่อด้านการปลดปล่อยพม่า หลังสงครามโลกครั้งที่สอง กองทหารพม่าได้เข้าโจมตีชาวกะเหรี่ยงและชาติพันธุ์อื่นๆ และสงครามก็ปะทุขึ้นระหว่างเผด็จการพม่าและชาวกะเหรี่ยงกับชาติพันธุ์อื่นๆ ในพม่า

ขณะที่ท่านเติบโต ปู่ โมลาขึ้นมาเป็นหนึ่งในผู้นำที่ได้รับความเคารพอย่างสูงสุดในขบวนการเคลื่อนไหวเพื่อเสรีภาพกะเหรี่ยง ท่านมีชื่อเสียงในฐานะนักสู้ผู้ปราดเปรื่องและผู้ปกป้องพิทักษ์คนของท่าน ท่านยังเก่งฉกาจในการล่าอีกด้วย มีสองครั้งสองคราที่ท่านคว้าชีวิตเสือและหมีที่กระโจนใส่ท่านด้วยเพียงหอกและมีด ท่านเป็นหนึ่งในคนแรกๆ ที่ช่วยเราก่อตั้ง FBR และบรรดาบุตรชายของท่านก็เป็นผู้นำโดดเด่นที่สุดของเรา หนึ่งในบุตรชายของท่านคือดิเก ฐ เสียชีวิตขณะปฏิบัติพันธกิจ

บัดนี้ เราได้สูญเสีย ปู่ โมลาและนี่คือการสูญเสียอันใหญ่หลวงสำหรับชาวกะเหรี่ยงและเราทุกคน ท่านได้ช่วยประชาชนของท่านให้มีชีวิตรอดจากการโจมตีนานนับปี หมู่บ้านของท่านเองถูกกองทหาร

พม่าเข้าเผาสามครั้งแต่ท่านไม่เคยทิ้งหมู่บ้าน ท่านพูดว่า “ฉันยอมตายที่นี่เสียดีกว่า บนแผ่นดินที่พระเจ้าประทานให้ฉัน ดีกว่าต้องใช้ชีวิตเยี่ยงทาสที่อื่น” ปู่ โมลาช่วยสร้างหมู่บ้าน โรงเรียนและคริสตจักรขึ้นมาใหม่ทุกครั้งที่ถูกโจมตีและไม่เคยเลิกหวัง ท่านอธิษฐานเผื่อทุกคนทุกชนชาติและนำเราในพิธีนมัสการขึ้นปีใหม่ทุกปี อธิษฐานเผื่อกองทหารพม่าและศัตรูของเราทั้งปวง ท่านไม่เคยหยุดรัก – ทั้งเรา FRB ประชาชนของท่าน ผืนแผ่นดินของท่าน – และแม้จะมีเหตุผลมากมายให้ยอมแพ้แต่ท่านไม่เคยยอมแพ้ ท่านคือตัวอย่างของการอดทนบากบั่น มานะอดสาหะและแข็งแกร่ง ท่านมีใจต้อนรับขับสู้และใจห่วงใย มีความชื่นชมยินดีอย่างเต็มเปี่ยมและรักการมีชีวิต เรา

ปู่ โมลาได้สร้างแรงบันดาลใจเรา
ในการเชื่อฟังพระเจ้าเสมอแม้ว่า
จะต้องสูญเสียสิ่งใดก็ตาม
ก็จะรักทุกคนที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเรา
และก็จะใช้ชีวิตอย่างหาญกล้า...

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับท่านและทุกสิ่งที่ท่านได้แสดงให้เราเห็นถึงพระเจ้าพระบิดาและวิถีการใช้ชีวิตอยู่บนโลกนี้ทั้งในยามสุขและยามทุกข์ เรารออธิษฐานเผื่อครอบครัวของท่านและประชาชนของท่าน และรอคอยที่จะพบท่านอีกครั้งบนสรวงสวรรค์ ที่ๆ ความยินดีแห่งชีวิตลอมละล่องโอบบิโนอย่างปราศจากแรง

ผลักดันของโลกนี้

ปู่ โมลาได้สร้างแรงบันดาลใจให้เราในการเชื่อฟังพระเจ้าเสมอไม่ว่าจะต้องสูญเสียสิ่งใดก็ตาม ที่จะรักทุกคนที่ผ่านเข้ามาในชีวิตเราและที่จะใช้ชีวิตอย่างหาญกล้าด้วยความห่วงใยผู้อื่น ครั้งหนึ่ง นักข่าวเคยถามปู่ โมลาว่า FBR ดีหรือไม่ ท่านตอบว่า “ถ้า FBR ติดตามพระเจ้า เขาก็ดี ถ้าพวกเขาไม่ติดตามพระเจ้า พวกเขาก็ไม่ดี”

โมลาช่วยให้เราติดตามพระเจ้าและเราขอบคุณพระเจ้าสำหรับท่าน

เพื่อคนที่อยู่แนวหน้าในการต่อสู้เพื่อเสรีภาพในพม่า

พันธกิจ ใน ชุมชน

เพื่อนๆ ที่รัก

18 ปีที่แล้วเราได้เริ่มวันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า และหลังจากนั้นไม่นาน ทีมบรรเทาทุกข์ฟรีเบอร์มาเรเนอร์ก็ถือกำเนิดขึ้นด้วยความคิดที่ว่าบรรดาเผด็จการไม่อาจหยุดยั้งผู้คนให้รักและช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ พวกเขาไม่อาจชิงเอาเสรีภาพฝ่ายจิตวิญญาณและผลของการอธิษฐานไปได้

พระสัญญาของพระเจ้านั้นสำหรับทุกคนและเราได้แบ่งปันพระสัญญาของชีวิตที่ครบบริบูรณ์ระหว่างการทำโปรแกรมของเรา พระบัญชาของพระเจ้านั้นสำหรับทุกคนเช่นเดียวกัน และพระองค์ปรารถนาให้เราทุกคน “เรียนรู้ที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้อง : จงแสวงหาความยุติธรรม จงให้กำลังใจผู้ที่ถูกกดขี่ข่มเหง จงปกป้องลูกกำพร้าพ่อและสูติให้หญิงม่าย” (อิสยาห์ 1:17)

ปีที่แล้ว เราได้รับเชิญให้ไปช่วยผู้พลัดถิ่นที่ถูกโจมตีในประเทศชูดาน ประชาชนในภูเขาบูบากำลังประสบความทุกข์ยากเนื่องจากถูกเผด็จการทหารเข้าโจมตีอย่างไม่ปราณี เราอธิษฐานและรู้สึกที่แม้ว่างานหลักของเราอยู่ในพม่าแต่อย่างไรเราควรจะตอบรับการขอความช่วยเหลือจากผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ เราารู้สึกว่าหากหัวใจของเราขยายแผ่กว้างไกลออกไปแล้ว ความรักต่อชาวบูบาก็จะเติบโตที่นั่นด้วย ความรู้สึกนี้ได้รับการยืนยันอีกครั้งโดยเพื่อนๆ ที่ให้ความช่วยเหลือโดยส่งเราไปยังที่นั่น รวมถึงสิ่งของบรรเทาทุกข์ที่จำเป็นต่อการให้ความช่วยเหลือด้วย

เราได้เห็นว่าเรเนอร์ชาติพันธุ์ของเรามีค่าอย่างยิ่งยวดเพียงใดในชูดาน และสำหรับผมแล้ว นี่คือนพันธกิจของพระเจ้าในการนำผู้คนที่ถูกข่มเหงจากพม่ามาช่วยคนที่ถูกข่มเหงในชูดาน – มันช่างน่าอัศจรรย์และเติมล้นด้วยพระวิญญาณ ในชูดาน เราเชื่อมถึงกันทั้งฝ่ายจิตวิญญาณ ทั้งอย่างเป็นมืออาชีพ ทั้งทางด้านอารมณ์จิตใจและทางกาย แต่สำหรับสมาชิกชาติพันธุ์แล้ว (อิลิยา เรคอ และมังกี) พวกเขาเชื่อมถึงกันในแบบที่พิเศษโดยการมองโลกร่วมกัน ในการมีประสบการณ์ร่วมกัน ในการยืนหยัดร่วมกันอย่างทรหดอดทนภายใต้การกดขี่ข่มเหง

เราเดินทางต่อไปตามที่พระเจ้าทรงนำเพื่อช่วยเหลือผู้คนทุกหนแห่งในพม่า – ทั้งผู้ที่ยังอยู่ในพื้นที่ความขัดแย้งและในพื้นที่ๆ สภาพดีขึ้น เราอธิษฐานว่าหากมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นที่นี่ ผู้นำชาติพันธุ์ FBR จะเป็นผู้นำแสดงหนทางข้างหน้าต่อไปแก่เรา เช่นเดียวกับพื้นที่อื่นๆ ในโลกนี้ ผู้คนรู้จักทีม FBR และทราบว่าพวกเขาได้เป็นกำลังที่ดีในพม่าอย่างไรรวมถึงในชูดานเมื่อเร็วๆ นี้ด้วยที่พวกเขาต้องการความช่วยเหลือจากเรา ยังมีความต้องการกำลังคนอีกเป็นอย่างมาก คนที่ยินดีจะไป คนสามารถจะไปในท่ามกลางการโจมตีและช่วยเหลือผู้คนทั้งทางร่างกายและจิตวิญญาณ

ความพยายามหลักของเรายังคงอยู่ในพม่า แต่หากพระเจ้าทรงนำเรามากครั้งไปยังที่อื่นๆ แล้วล่ะก็ ด้วยพระคุณของพระองค์เราจะไป

ขอบคุณทุกท่านที่อยู่กับเราในการนี้

หมอกระเหรี่ยง เรคอกำลังรักษาผู้ป่วยในภูเขาบูบา

สมาชิกทีมบรรเทาทุกข์ชาวบูบากำลังสอนคำขวัญในโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดีในภูเขาบูบา

อธิษฐานเพื่อประชาชนบนภูเขาบูบา

ความคิดพกพันเรื่องความยุติธรรม

โดย แครน ยูแบงค์

ดิฉันได้บอกเล่าข้อความของพระเจ้าเรื่องชีวิตที่ครบบริบูรณ์ในพื้นที่ขัดแย้งมานานนับปี แต่ต้องเรียนตามตรง ดิฉันเองก็ต่อสู้ในใจ รู้สึกหมกมุ่นใจเมื่อเห็นการโจมตีซ้ำแล้วซ้ำอีกและการพลัดถิ่นที่ไม่จบไม่สิ้นในพื้นที่เหล่านี้ เมื่อครอบครัวถูกโจมตีและกลายเป็นผู้พลัดถิ่นที่ติดตามโปรแกรมของเรา มันทำให้วิญญาณเจ็บปวด แต่การแสวงหาคำตอบหลังใจที่ห่อเหี่ยวก็คือความเป็นจริง ความสัมพันธ์ของดิฉันกับพระเยซูได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของดิฉันเองและได้ให้ข้อพิสูจน์แก่ตัวดิฉันว่าพระองค์ทรงเป็นจริงและสามารถเชื่อวางใจได้ สามารถติดตามพระองค์ได้ – และกระทั่งเชื่อฟังพระองค์ได้ – แม้ในเบื้องหน้าแห่งความทุกข์ยากนี้ เมื่อสองพันปีที่แล้ว พระเยซูได้ทรงสัญญาประทานชีวิตที่ครบบริบูรณ์แก่ผู้ที่ถูกข่มเหง ผู้พ่ายแพ้และทนทุกข์ และดิฉันจะบอกเล่าพระสัญญาของพระองค์ข้อนี้ต่อไป ที่ว่าจิตวิญญาณนั้นเข้มแข็งกว่าร่างกายนั้นก็เป็นความจริงในชีวิตของดิฉันและสิ่งนั้นคงการเป็นพยานของดิฉันเอาไว้ได้

ในสถานที่เยี่ยงนี้ ที่เสียยิ่งกว่าไม่มีอะไรเลยทางกายภาพตามมาตรฐานมนุษย์ แล้วความบริบูรณ์ของพระเจ้าจะปรากฏได้อย่างไร? ดิฉันพยายามมองด้วยสายตาฝ่ายจิตวิญญาณขณะที่ดิฉันมองไปยังผู้คนที่ใช้ชีวิตอยู่ที่นี้ ดิฉันควรจะมีความสุขใดเรื่องใดและควรจะเป็นทุกข์ในเรื่องใด? หัวใจของดิฉันหนักอึ้งที่พวกเขาต้องดื่ม น้ำขุ่น น้ำตาลและได้รับส่วนแบ่งน้อยลงหากเป็นครอบครัวใหญ่ – และพวกเขาต้องเดินทางไปไกลเพื่อหาน้ำอันน้อยนิดนั้น ดิฉันรู้สึกกดดัน เป็นกังวลจากเสียงเครื่องบินที่บินว่อนอยู่เหนือหัว ด้วยรู้ว่ามันสามารถ มันเคยและจะทิ้งระเบิดใส่พวกเขา แต่ดิฉันไม่อาจโศกเศร้าอยู่ได้เมื่อเห็นผู้คนยิ้มแย้ม หัวเราะ ร้องเล่นด้วยร่างกายที่แข็งแรงและจิตใจอันเบิกบาน พระเยซูตรัสว่า “อย่ากลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่กาย แต่ไม่สามารถฆ่าจิตวิญญาณ” หากจะพูดเรื่องวิญญาณ คนเหล่านี้ที่เป็นเหยื่อของการข่มเหงดูเหมือนจะมีวิญญาณที่เข้มแข็งเสียยิ่งกว่าผู้ข่มเหงเสียอีก – แต่หากเรามาดูใกล้ชิดในครอบครัวแล้วก็จะเห็นวิถีอันคุ้นเคยที่เราเป็นทั้งผู้โจมตีและเหยื่อของกันและกัน .... ณ ที่นี้ ไม่นานนัก ดิฉันอยู่ท่ามกลางฝูงเด็กที่สู้กันอย่างเอาเป็นเอาตายแย่งของเล่นชิ้นเล็กที่ดิฉันมอบให้ วันต่อมา ดิฉันเดินผ่าน

บ้านหลังหนึ่งที่พี่ชายน้องสาววัยรุ่นกำลังจะตีกันด้วยไม้และหิน การทรงเรียกของพระเจ้าเรื่องความยุติธรรมเป็นงานยาก พิเศษ โดยเฉพาะกับผู้ที่เรารักมากที่สุด

ดิฉันครุ่นคิดเรื่องนี้ แล้วก็ตระหนักว่าชีวิตที่ครบบริบูรณ์จะต้องเกี่ยวเนื่องกับความยุติธรรมเป็นแน่ – ที่จริงแล้ว มันอาจเป็นสภาพเดียวเท่านั้นที่ชีวิตที่ครบบริบูรณ์จะเบ่งบานได้และเป็นความยุติธรรมที่เหนือกว่า ชีวิตที่ครบบริบูรณ์เกิดขึ้นมาจิตวิญญาณหล่อเลี้ยงร่างกายในแต่ละวัน หากเราสามารถคิดด้วยจิตวิญญาณก่อนแสดงการกระทำแล้วละก็ยังมีหวังที่นั่น การดีต่อกันไม่เพียงแค่ว่าเราให้ใกล้ชิดพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้นแต่ยังเป็นทางเดียวที่จะกันเราออกจากการทำลายกันและกัน – นั่นคือบรรลุลความยุติธรรมที่แท้จริง ในเวลาเดียวกัน หากเราใช้ชีวิตอย่างแท้จริงที่การกระทำของเราถูกหล่อเลี้ยงด้วยจิตวิญญาณ เราจะสามารถอยู่เหนือข้อแห่งความยุติธรรมที่ถูกเหวี่ยงขว้างเข้ามาในทางของเรา ในทางปฏิบัติแล้วก็คือการประจันหน้ากับธรรมชาติของมนุษย์ อำนาจและการนำที่เคียงข้างไปกับการรับใช้และการถ่อมใจที่หนุนชีวิตแทนที่จะดับมันลง สิ่งที่ดีที่สุดที่ดิฉันเห็นได้ก็คือ การอดทนบาก บั่นมุ่งหาความยุติธรรมโดยการทำตามตัวอย่างของพระเยซูคริสต์ ผู้เป็นอาหารฝ่ายจิตวิญญาณของเรา เป็นที่พึงเพื่อความอยู่รอดของมนุษย์เรา

เป็นทั้งหัวหน้าทีมบรรเทาทุกข์และหมอชาวกะเหรี่ยง อิลยาทักทายเด็กๆ ชาวฮูบาในโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดี

และอธิษฐานขอการทรงนำ ขณะเราขอพระเจ้าโปรดสำแดงว่าเราจะช่วยได้อย่างไร...

สันติภาพคืออะไร?

การพลัดถิ่นได้ความหมาย (เดียวกัน)

โดย ดร. แอชลีย์ เช้าห์

หลายเหตุการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้นในเมียนมาเร็วๆ นี้ เช่นในวันที่ 19 พฤศจิกายน กองทหารปืนใหญ่เข้าโจมตีฐาน

ฝึกขององค์กรอิสระคะฉิ่น คำว่าชีวิตทหารใหม่ 23 นาย สิ่งนี้ทำให้กระบวนการสร้างสันติภาพอยู่ในภาวะเสี่ยง อย่างไรก็ตาม หากข้ามไปยังตะวันออกเฉียงใต้ ชีวิตพลเรือนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งในพม่ามานานนับทศวรรษกำลังเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงลึกซึ้งสิ่งที่ดีกว่า ต้องขอบคุณการตกลงการหยุดยิงที่เริ่มในปลายปี 2011 ระหว่างรัฐบาลและกลุ่มชาติพันธุ์ติดอาวุธกว่าสิบสองกลุ่มนั้น อย่างไรก็ตาม กระบวนการสร้างสันติภาพที่ปรากฏขึ้นมานี้ดูไม่ยั่งยืนนัก นอกจากนี้ จะเริ่มมีการเจรจาที่กล่าวถึงการเมืองเบี่ยงลึก ปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เป็นสาเหตุของความขัดแย้งโดยเร็ว

ส่วนหนึ่งของปัญหาก็คือ ฝ่ายต่างๆ นับตั้งแต่ฝ่ายทหารไปจนถึงผู้บริจาคให้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งมีความเข้าใจไม่ตรงกันว่า “สันติภาพ” คืออะไร และแสดงออกตามความเข้าใจของตน สำหรับชาติพันธุ์ที่มีส่วนได้ส่วนเสียแล้วนั้น ความต้องการพื้นฐานก็คือการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของรัฐและการให้ชุมชนชาติพันธุ์ได้ปกครองตนเองอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตาม กองทหารพม่าได้คัดค้านการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้เพราะเป็นเหมือนการคุกคามเอกราชของประเทศและอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ หากจะให้กระบวนการสร้างสันติภาพเคลื่อนไปข้างหน้าแล้วละก็ เนเปโดจะต้องตระหนักถึงสิทธิอำนาจในการปกครองตนเองของชาติพันธุ์ และยังคงจัดวางกำลังใหม่เพื่อสร้างความรู้สึกลดลงให้กับชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง รัฐบาลได้พยายามหลีกเลี่ยงปัญหาอันเจ็บปวดที่ด้วยการมุ่งเน้นไปยังความจำเป็นในการพัฒนาด้านต่างๆ ของกลุ่มชาติพันธุ์ ในระหว่างนี้ รัฐบาลและองค์กรความช่วยเหลือนานาชาติหลายแห่งและพันธมิตรเพื่อการพัฒนาทั้งหลายดูเหมือนจะนับเอาว่า “สันติภาพ” นั้นเทียบเท่ากับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ แนวคิดเช่นนี้มีแนวโน้มที่จะลดความสำคัญของการเรียกร้องทางการเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์และความห่วงใยของพวกเขาด้านสิทธิมนุษยชาติ

การหยุดยิงในปัจจุบันมีผลกระทบต่อชาวบ้านในหลายพื้นที่อย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น ก่อนการหยุดยิงกับ KNU ชาวบ้านต้องหลบหนีจากการปะทะต่อสู้ ต้องหลบภัยจากการบังคับเกณฑ์ทหารและบังคับให้เป็นลูกหาบ วันนี้พลเมืองจำนวนมากรายงานว่าระดับความกลัวได้ลดลงไปอย่างมากทีเดียว ชาวบ้านหลายคนกล่าวว่านี่เป็นครั้งแรกในหลายสิบปีที่ผ่านมาไม่ต้องกังวลเรื่องการหนีไป

หลบในป่าเพื่อไม่ให้ตัวเองต้องตกเป็นเหยื่อของการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นก็ตาม ยังคงมีความกังวลใจที่แผ่ขยายทั่วไปว่ารัฐบาลและกลุ่มชาติพันธุ์ติด

อาวุธอาจพลัดที่จะไปถึงจุดแห่งความปรองดองทางการเมืองและกระบวนการสันติภาพที่อาจล่มสลายได้ กลุ่มชาติพันธุ์ยังกังวลถึงอนาคตเพราะมีการยึดที่ดินในพื้นที่ขัดแย้งแห่งใหม่ที่เขาถึงได้

ในระดับการเจรจาทางการเมือง ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2557 ยังคงมีความแตกต่างอย่างสำคัญระหว่างกลุ่มกองกำลังติดอาวุธชาติพันธุ์คือ “ทีมประสานการหยุดยิงระดับชาติ” (NCCT) และตัวรัฐบาลเอง (โดยเฉพาะกองทหารพม่า) ผลลัพธ์ที่ออกมาจากการเจรจาที่ผ่านมาคือความเร่งด่วนที่จะต้องมีความชัดเจนในจุดยืนของทั้งสองฝ่ายตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 56 เมื่อตัวแทนของกองกำลังชาติพันธุ์ติดอาวุธต่างๆ ได้พบกันในการประชุมครั้งประวัติศาสตร์ในสำนักงานใหญ่ขององค์กรอิสระคะฉิ่นในเมืองโลซา แนวทางที่ค่อนข้างเป็นกลุ่มเป็นก้อนสู่กระบวนการสร้างสันติภาพก็ปรากฏขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม NCCT ขณะที่ในฝั่งของรัฐบาล ทหารได้เข้าร่วมกับกระบวนการสร้างสันติภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ไม่น่าแปลกใจที่ความแตกต่างยังคงอยู่ระหว่างกลุ่มติดอาวุธชาติพันธุ์บางกลุ่ม และที่สำคัญกว่านั้นระหว่างคนในตำแหน่งต่างๆ ใน NCCT และรัฐบาลและกองทหารพม่า

ในด้านความช่วยเหลือจากนานาชาติ ผู้บริจาคโดยมากดำเนินการตามสมมติฐานและหมายกำหนดการของพวกเขาแทนที่จะทำความเข้าใจกับปัญหาทางการเมืองและความต้องการของชาวบ้านและสภาพความเป็นจริง ผู้บริจาคส่วนใหญ่ดูพอใจกับการให้ทุนผ่านโครงสร้างเดิมๆ – ซึ่งรัฐบาลควบคุมเป็นส่วนใหญ่ และให้ตามลำดับความสำคัญที่ถูกกำหนดไว้ในเงินทุนต่างประเทศ นี่คือวิธีที่ง่ายกว่าการไปแสวงหาความร่วมมือจากชาวบ้านในพื้นที่ ด้วยผลดังกล่าวเป็นเรื่องปกติที่การริเริ่มช่วยเหลือด้านสันติภาพมักพลัดที่จะมีส่วนในปัญหาแท้จริงที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และที่เกิดขึ้นคือพวกเขาล่าช้าล่าช้าหลังจากโครงการพัฒนาและโครงการฟื้นฟูของรัฐ อย่างไรก็ตาม ปัญหาในพม่าไม่ใช่เรื่องการเป็น “รัฐที่อ่อนแอ” ที่ต้องถูกทำให้เข้มแข็ง แต่เป็นความต้องการเร่งด่วนที่ต้องสร้างภาพพจน์ใหม่และและเจรจาความสัมพันธ์ของสังคมรัฐ – โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขความสัมพันธ์ระหว่างชาวพม่าส่วนใหญ่และชาติพันธุ์กลุ่มน้อยต่างๆ มีความเสี่ยงที่จะพลัดสันติภาพในระยะยาว หากผู้บริจาคยังคงสนับสนุนกิจกรรมทั้งหลายที่ส่วนใหญ่สอดคล้องกับกำหนดการขององค์กรความช่วยเหลือต่างๆ และชาติพันธุ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเองก็รู้ดีว่าอย่างไรเสียก็เป็นการช่วยรัฐบาลอยู่แน่นอน

ผู้บริจาคและนักการทูตต่างชาติจำเป็นต้องเข้าใจถึงความซับซ้อนในเมียนมาและดำเนินบทบาทที่เป็นยุทธศาสตร์มากกว่านี้ในการช่วยให้กระบวนการสร้างสันติภาพเกิดขึ้น หากพลัดที่จะจุดแสงอันริบหรี่แห่งความหวังให้สว่างขึ้นมาอย่างสำหรับผู้รับผลกระทบความขัดแย้งเคยประสบแล้ว ก็สิ่งนั้นจะก่อให้เกิดการสูญเสียโอกาสที่จะช่วยให้สันติภาพยั่งยืนในเมียนมา

สถานการณ์ล่าสุดในพื้นที่ จาก ทีมบรรเทาทุกข์

ภาพรวม – พม่า:

โดยทั่วไป 45 เปอร์เซ็นต์ของการละเมิดสิทธิมนุษยชนในพม่าที่มีการแจ้งในปีที่แล้วเป็นเรื่องรัฐบาลเข้ายึดที่ดินชาวบ้าน สถานการณ์ล่าสุดด้านล่างนี้มาจากพื้นที่ชาติพันธุ์ต่างๆ ซึ่งรายละเอียดและสถานการณ์แตกต่างกันไปตามรัฐชาติพันธุ์

รัฐอาระกัน:

ชาวโรฮิงญาว่าแสนคนต้องหนีออกจากประเทศเนื่องจากการถูกพวกเขาถูกข่มเหงอย่างรุนแรงในรัฐอาระกัน มีการเข้าโจมตีชาวมุสลิมทั่วประเทศไม่ว่าพวกเขาจะเป็นชาติพันธุ์ใดก็ตาม (โปรดดูหน้า 21 สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเรื่องโรฮิงญา)

มีรายงานเรื่องการบังคับใช้แรงงานจำนวนมาก (ชนของปิ่นส่วน เสมียง อาวู และสร้างค่ายทหาร) ให้กับกองทหารพม่า กองทหารพม่าบังคับเอาสินบนทั้งเงินและอาหาร มีการขาดแคลนอาหารอย่างหนักเนื่องจากกองทหารพม่าเรียกร้องเอาสินบนเป็นส่วยในฟาร์มและเรียกบังคับใช้แรงงาน ฉะนั้นบรรดาผู้ชายจึงไม่มีเวลาในการดูแลเรือสวนไร่นาของเขา มีรายงานที่กองทหารพม่าทรมานชาวบ้านที่ปฏิเสธไม่ยอมทำงานเช่นกัน

รัฐชิน:

เชื้อโรคเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตก่อนเวลาอันควรที่นี่ โรคที่คร่าชีวิตเป็นโรคที่ป้องกันได้หรือรักษาได้เช่นมาลาเรีย ไทฟอยด์ โรคไต

รัฐกะเหรี่ยง:

เขตอุปถัมภ์: ในการสร้างถนนสายหลักสำหรับอาเซียน รัฐบาลได้บังคับเอาที่ดินจากชาวบ้านเพื่อทำธุรกิจตามเส้นทางถนน ชาวบ้านโดยทั่วไปได้รับค่าตอบแทนตามสัญญาซื้อขายที่ดินเพียงส่วนเดียวเท่านั้น

รัฐตองอู: โครงการไม้สักของรัฐบาลกำลังบังคับให้ชาวบ้าน “ขาย” ที่ดินต่ำกว่าราคาตลาด

รัฐมดรอ: กองทหารพม่าละเมิดการตกลงหยุดยิงด้วยการส่งล้ำเข้ามาในผืนดินของ KNU การสร้างค่ายทหารพม่าหลายแห่งยังดำเนินต่อไป ในที่แห่งหนึ่ง ทหารรัฐบาลได้ให้ชาวบ้านมาช่วยขุดสิ่งทีพวกเขาบอกว่าเป็นเสบียงอาหารสำหรับค่าย แต่ไม่ช้าชาวบ้านก็ทราบพวกเขากำลังขนอาวุธและเสบียงชนิดอื่น

พื้นที่นาคา / เขตสะกาย:

ความยากจนเป็นปัญหาที่โหมทัບพื้นที่นาคา มีสาธารณูปโภคและการพัฒนาอันน้อยนิด มีถนนลาดยางไม่กี่สาย มีรถไม่กี่คันและคลินิกไม่กี่แห่ง พ่อแม่ส่วนใหญ่ไม่มีเงินที่จะส่งลูกไปโรงเรียนแม้ว่าจะมีโรงเรียนที่นั่นก็ตาม ชาวบ้านหลายคนเสียชีวิตด้วยโรคที่รักษาได้เช่น ท้องร่วง มาลาเรีย ไทฟอยด์ ท้องเสียและวัณโรคเนื่องจากพวกเขาไม่อาจเข้าถึงการรักษาได้ ชาวบ้านจำนวนมากติดฝิ่น

รัฐไทยใหญ่:

รัฐไทยใหญ่เหนือ: ชาวบ้านถูกบังคับให้ขายที่ดินให้กับบริษัทเงินสำหรับโครงการท่อก๊าซพื้นที่ลาหู่ (รัฐไทยใหญ่ใต้): ประชาชนหลายคนในพื้นที่ลาหู่ปลูกฝิ่นเนื่องจากให้รายได้ดีที่สุด นี่เป็นเรื่องจริงในหลายพื้นที่ รวมถึงดาระอั้ง ไทยใหญ่ ปะโอ : ยาบ้า ฝิ่น ประชากรที่นั่นเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้เสพเฮโรอีนโดยมีรัฐบาลเป็นผู้ให้เงินอุดหนุน

เด็กๆ ชาวชินในโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดี

หมอชาวไทยใหญ่รักษาผู้ป่วยระหว่างพันธกิจ

หมอชาวปะโอ

ดากล้องวิถีโอของทีมบรรเทาทุกข์ถูกกองทหารพม่ายิง

ประวัติเรนเจอร์: จอ โบ

โปรแกรมชมรมชีวิตที่ดีเริ่มต้นด้วยการแนะนำตัว – เด็กๆ นับร้อยนั่งเจียบเรียบร้อยขณะที่เรนเจอร์ทั้งหมดรายล้อมพวกเขา ส่วนใหญ่ขี้อายและไม่กล้าพูด ทันใดนั้น ก็มีประกายฉายส่องที่ด้านหน้า – เรนเจอร์คนนี้ยิ้มกว้าง เขาตะโกนทักทายเป็นเพลงสนุก เขาถือกีตาร์ดีดเพลง เขาตะโกนว่า: ผมชื่อจอ โบครับ! เด็กๆ รักเขา – ไม่ว่าจะเป็นรัฐกะเหรี่ยง พื้นที่ลาหู่ รัฐไทยใหญ่ รัฐกะฉิ่น เขาเป็นผู้ประสานงานที่มบรรเทาทุกข์ชาวลาหู่ เป็นผู้นำ GLC เป็นหมอและเป็นอนุสาสกร เป็นศิษยาภิบาลและเป็นผู้ประสานงานชุมชน เขาแต่งงานเป็นสามีในเดือนมีนาคมและเป็นพ่อในเดือนมกราคม

จอ โบเกิดในหมู่บ้านลอยเท้าตอนเหนือของรัฐไทยใหญ่ เป็นเด็กหนึ่งในสี่คนของหมู่บ้านที่มีโอกาสได้เรียนหนังสือ เมื่ออายุ 7 ขวบ เขาย้ายไปที่สถานเด็กกำพร้าที่ลุ่มเป็นผู้ดูแลเพราะที่นั่นมีโรงเรียน ลุ่มเป็น

มาก่อนกวนไถเงิน บางครั้งจอ โบต้องไปดื่มเล็กน้อยเพื่อไม่ให้ถูกรบกวน เขาอธิษฐานขอทางออกสำหรับปัญหานี้และหลังจากนั้นเขาก็เริ่มทำงานกับ FBR จนถึงบัดนี้เขาทำงานงานที่นั่นมาห้าปีแล้ว ในตำแหน่งอนุสาสกร ที่ปรึกษา GLC และหมอ

ในปี 2012 จอ โบ อธิษฐานที่จะพบคนที่เหมาะสมที่จะแต่งงานด้วย เขาขอพระเจ้าให้ทรงสำแดงว่าหญิงคนนั้นควรมีใจเช่นใดจึงจะเหมาะสมกับเขา ต่อมาในปีนั้น เขาพบผู้หญิงคนนั้นที่บัดนี้เป็นภรรยาของเขา เธอมาเยี่ยมน้องสาวและต่อมาได้มาที่คลินิกที่เขาดูแลอยู่ ช่วงเวลาที่เขาแต่งงานกันก็เป็นตัวอย่างของการจัดเตรียมของพระเจ้า ในตอนแรก ทุกสิ่งทุกอย่างดูล้มเหลวไปหมด บัตรเชิญหาย

ในปี 2012 จอ โบ อธิษฐานที่จะพบคนที่เหมาะสมที่จะแต่งงานด้วย เขาขอพระเจ้าให้ทรงสำแดงว่าหญิงคนนั้นควรมีใจเช่นใดจึงจะเหมาะสมกับเขา ต่อมาในปีนั้น เขาพบผู้หญิงคนนั้นที่บัดนี้เป็นภรรยาของเขา เธอมาเยี่ยมน้องสาวและต่อมาได้มาที่คลินิกที่เขาดูแลอยู่ ช่วงเวลาที่เขาแต่งงานกันก็เป็นตัวอย่างของการจัดเตรียมของพระเจ้า ในตอนแรก ทุกสิ่งทุกอย่างดูล้มเหลวไปหมด บัตรเชิญหาย

จอ โบกับเด็กๆ ชาวกะเหรี่ยงในชมรมชีวิตที่ดี

ทั้งศิษยาภิบาลและครูใหญ่ เป็นชายแห่งความเชื่อและตลอดหลายปีที่ผ่านมาลุ่มเป็นเสมือนพ่อของเขา จอ โบเติบโตขึ้นมาในคริสตจักรและเรียนรู้หลายอย่างที่เขาจะใช้ไปตลอดชั่วชีวิตของเขา

เมื่อเรียนจบ จอ โบย้ายไปที่แมนซูเพื่อไปเป็นนักขุดทอง จากนั้นเขาเข้าร่วมพรรคการเมืองลาหู่และในที่สุดก็ย้ายมาที่แม่ฮ่องสอน ประเทศไทย ที่นั่น เขาทำงานกับองค์กรลาหู่ ว่าและปะหล่อง เขาเป็นเจ้าหน้าที่ชุมชนห้าปี ช่วยเหลือดูแลพลเรือน ติดต่อสื่อสารกับฝ่ายต่อต้าน และส่งเสริมให้ชาวบ้านช่วยเหลือทหารด้วยการบริจาคอาหารเครื่องใช้

พื้นที่และกลุ่มต่างๆ ที่จอ โบทำงานอยู่นั้นเต็มไปด้วยความตึงเครียด เป็นพื้นที่ๆ มีความขัดแย้งกับกองทหารพม่าและกลุ่มต่างๆ เหล่านั้นก็ยังต่อสู้กันเองด้วย งานที่เขาทำกับทหารนั้นก็เป็นขุมแห่งความขัดแย้งที่เดียว พวกเขาใช้เงินส่วนใหญ่ไปกับยาเสพติดและแอลกอฮอล์ เมื่อพวกเขาเห็นว่าจอ โบไม่เสพไม่ดื่ม พวกเขา

พ่อแม่ของเขาบอกว่ามางานแต่งงานไม่ได้ จอ โบเองก็ไม่มีเงิน เขากังวลแต่ก็วางใจในพระเจ้า หลังจากวางทุกสิ่งบนพระหัตถ์ของพระเจ้าแล้วทุกอย่างก็เริ่มเข้าที่เข้าทาง เพื่อนคนหนึ่งช่วยเรื่องเครื่องดื่ม ญาติคนหนึ่งช่วยค่าใช้จ่ายด้านอาหาร ญาติอีกคนให้วัวหนุ่มหนึ่งตัวเพื่อเลี้ยงแขก พ่อครัวคนหนึ่งเสนอตัวช่วยทำอาหารให้ และเพื่อนที่เชียงใหม่ให้แหวานแต่งงานกับทั้งสอง

จอ โบ บอกว่าบทเรียนที่สำคัญที่สุดที่เขาเรียนรู้ก็คือพระเจ้าทรงจัดเตรียม หากคุณต้องการสิ่งใด ขอพระเจ้าและพระองค์จะทรงประทาน จอ โบเล่าถึงชีวิตของเขาว่า “ได้รับการอวยพรอย่างล้นเหลือ” และเขาทราบดีว่าไม่มีพรไหนเลยที่เขาจัดหามาด้วยตัวเอง เป้าหมายของเขาคือการทำงานกับฟรีเบอร์มาเรนเจอร์ต่อไป และพัฒนาความสัมพันธ์กับพระเจ้าให้แน่นแฟ้น เขาได้ตัดสินใจอย่างหนึ่ง: ไม่ว่าพระเจ้าจะส่งเขาไปที่ใด เขาจะไปที่นั่น

อนุศาสนิกชนใหม่

ในปี 2014 ฟรีเบอร์มาเรนเจอร์ได้เริ่มโครงการอบรมอนุศาสนิกเพื่อตอบสนองความต้องการของเรนเจอร์รุ่นใหญ่หลายท่านที่ต้องการรู้จักพระเจ้า เข้าใจพระคัมภีร์ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น รวมถึงวิธียกเลิกความเชื่อของพวกเขา ยิ่งเราไปหลายพันจิกมากขึ้นเท่าไรเราจึงพบสถานการณ์ที่เรารู้สึกว่ามีทางแก้มากขึ้นเท่านั้น – และยิ่งเราได้พบเห็นมากขึ้นเท่าใดเราจึงรู้สึกต้องร้องขอจากพระเจ้า ต้องการหนทางแก้ไขที่มาจากพระองค์ ในปีนี้โครงการอนุศาสนิกได้ฝึกอบรมเรนเจอร์รุ่นใหญ่จากสำนักงานใหญ่ห้าหน่วย จากนั้น พวกเขาจะสอนเรนเจอร์ทีมใหม่ฯ สอง

อนุศาสนิก: เอ็ดมอนด์, ชานูห์, โดเส, จอ โบ, คอปอเร

สัปดาห์เพื่อวางรากฐานฝ่ายจิตวิญญาณให้เรนเจอร์ใหม่เหล่านั้นเพื่อที่พวกเขาจะยืนหยัดเตรียมตัวให้พร้อมที่จะเผชิญกับความชั่วร้าย การแตกแยก ความรุนแรง เหตุการณ์เศร้าสลด ความสับสน – ที่จะเป็นเคียงข้างและผสานแทรกด้วยความความรัก ความกล้าหาญและการเสียสละตน โปรด

อธิษฐานเพื่อโครงการนี้ที่จะเสริมสร้างชายหนุ่มหญิงสาวเหล่านี้ที่ถ่อมใจลงและร้องอธิษฐานกับพระเจ้าแสวงหาทางออกที่มาจากพระองค์ รวมถึงในขณะนี้พวกเขาจะสละตัวเองเพื่อรับใช้ผู้อื่น

ประวัติศิษยาภิบาลนักเดินทาง: เอ็ดมอนด์ หัวหน้านุศาสนิก

“เพราะหม่อมฉันจะทนดูความหายนะของพี่น้องร่วมชาติ และความย่อยยับของครอบครัวของหม่อมฉันได้อย่างไร?” เอสเตอร์ 8:6

เอ็ดมอนด์ได้เผชิญกับทั้งลูกกระสุน ความเจ็บป่วย การเดินในป่า นับสัปดาห์ การจากครอบครัวยาวนาน – ทั้งหมดนี้เพราะการทรงเรียกของพระเจ้าที่จะนำความสว่างฝ่ายจิตวิญญาณให้กับประชาชนของเขา

คุณพ่อของเอ็ดมอนเป็นหัวหน้าฝ่ายต่อต้านในรัฐกะเหรี่ยงก่อนเอ็ดมอนด์เกิด ที่นั่น พี่ชายของเอ็ดมอนด์เสียชีวิตด้วยโรคมาลาเรีย และ ในคืนหนึ่งที่นั่นขณะที่เอ็ดมอนอยู่ในครรภ์มารดา มือปืนได้เข้ามาลอบสังหารคุณพ่อในบ้านของเขา คุณแม่รวบรวมทุกคนในบ้านที่เหลืออยู่หอบหิ้วหนีกันไปยังรัฐคะฉิ่นที่กลายเป็นบ้านเกิดของเอ็ดมอนด์ที่ๆ เขาเติบโตและทำงานหาเลี้ยงครอบครัวขณะที่เรียนหนังสือไปด้วย

ขณะที่เรียนชั้นมัธยมปลาย เขาเดินทางไปยังรัฐกะเหรี่ยงและวางแผนที่จะเป็นผู้นำฝ่ายต่อต้าน ฉะนั้นเมื่อเรียนจบแล้วเขาจึงเรียนคอร์สสั้นๆ หลายอย่าง ทั้งเรื่องหมอเรื่องยา โรคมาลาเรียและบัญชีเพื่อให้ตนเองพร้อมที่จะเป็นผู้นำ

อย่างไรก็ตาม ขณะที่กำลังเล่าเรียนนั้น พระเจ้าได้วางแผนอื่นลงในใจของเขา: เขาจะต่อสู้เพื่อประชาชนของเขาในรัฐกะเหรี่ยง แต่ไม่ใช่การสู้เพื่อเสรีภาพทางการเมืองแต่เป็นเสรีภาพฝ่ายวิญญาณ แม่ของเขาบอกว่า “หากลูกอยากช่วยคนเดียวนั้น พระเยซูคือหนทางเดียว” เอ็ดมอนด์เข้าโรงเรียนพระคริสตธรรมในย่างกุ้ง จากนั้นก็ไปยังรัฐกะเหรี่ยง

การตัดสินใจนั้นมาพร้อมการเสียสละ ก่อนที่เขาจะกลับ แม่ของเขาบอกว่า “ลูกไปได้ แต่ลูกจะติดต่อกับเราอีกไม่ได้” สถานการณ์ความปลอดภัยของพวกเขาตกอยู่ในอันตรายอย่างยิ่งในเวลานั้น แต่เธอก็ยังคงสนับสนุนเขา แนะนำเขา: “อย่ายอมแพ้ในการทรงเรียก – ลูกจะเป็นศิษยาภิบาล อย่าไปเป็นทหารและอย่าไปเป็นนักการเมือง” เอ็ดมอนด์จากมาและไม่เคยได้พบกับครอบครัวของเขาอีกเลยนับแต่นั้นมา

เอ็ดมอนด์พบกับภรรยาของเขาในโรงเรียนพระคริสตธรรม

ปัจจุบันเขามีลูกชายลูกสาวที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้ว เอ็ดมอนด์และภรรยาและได้ “อุปการะ” เด็กที่มีปัญหามากมายหลายคนตลอดระยะการทำงาน หลายคนในนั้นได้กลับมาช่วยงานของพวกเขา

ขณะที่กองทหารพม่าโจมตีชาวกะเหรี่ยงรุนแรงมากขึ้น งานของเอ็ดมอนด์เริ่มมุ่งไปยังผู้พลัดถิ่น เขาพูดว่า “ในเวลานั้นทุกคนสนใจช่วยค่ายผู้อพยพแต่ไม่มีใครสนใจผู้พลัดถิ่นเลย” หลายครั้งหลายหน เขาไม่มีอะไรจะให้คนเหล่านั้นนอกจากข้าวประเสริฐ ครอบครัวของเขาต้องกลายเป็นผู้พลัดถิ่นหลายหนและในที่สุดก็สามารถมาตั้งถิ่นฐานได้ในฝั่งไทยได้ เอ็ดมอนด์ยังคงทำงานในพม่าต่อไป ในปี 1997 เขาพบกับเตฟ ยูแบงค์ เตฟเป็นชาวต่างชาติคนแรกที่เขาพบว่าห่วยโยผู้พลัดถิ่น

พวกเขากลายเป็นเพื่อนกันในปี 2001 เอ็ดมอนด์กลายมาเป็นคนแรกที่สอนเรนเจอร์ใหม่เรื่องการเป็นผู้นำฝ่ายจิตวิญญาณและการให้คำปรึกษา

เอ็ดมอนด์ได้ทำงานและเดินทางในป่า

เป็นเวลา 20 ปี ในยามที่งานมีอันตรายสูงเขาเองก็เคยปรารถนาเช่นคนอื่นที่จะเลี้ยงดูครอบครัวและให้พวกเขาอยู่อย่างปลอดภัย ครั้งหนึ่งเขาเคยคิดจะย้ายเข้าเมืองและหางานทำ แต่ภรรยาของเขาพูดว่า หากเราย้ายเข้าเมือง “คนเหล่านี้ก็จะเหมือนกะที่ไม่มีผู้เลี้ยง” เขารู้ว่าเธอพูดถูกและพวกเขาที่ตั้งหน้าทำงานนั้นต่อไป

ปัจจุบัน เอ็ดมอนด์ยังคงเป็นศิษยาภิบาลที่เดินทางอยู่ตลอดเวลาเส้นทางของเขาไม่ได้จำกัดอยู่แค่ในป่าเท่านั้น เขาเดินทางไปทั่วโลก รวมถึงอเมริกาและสแกนดิเนเวีย เพื่อสอน เพื่อหนุนใจชาวกะเหรี่ยงทั่วโลก เขาอธิษฐานขอให้พระเจ้าใช้เขาเพื่อนำความเป็นหนึ่งเดียวกันมาสู่ประชาชนของเขา และนำข้อความเรื่องเสรีภาพฝ่ายวิญญาณสู่ผู้คนทุกหนทุกแห่ง

เราจึงดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อ
ไม่ใช่โดยสิ่งที่มองเห็น 2 คร. 5:7

โปรแกรมชมรมชีวิตที่ดีที่ค่ายผู้พลัดถิ่นบัมสึทปา รัฐคะฉิ่น

ตราบไคที่ยังเป็นเวลากลางวันอยู่:

โดยแคเรน ยูแบงค์และโฮซานนา วาเลนไทน์

คาบทางใหม่ของพระเจ้าในพม่า

“พระเยซูตรัสว่า “ ไม่ใช่คนนี้หรือบิดามารดาของเขาคือข้าพเจ้า แต่การนี้เกิดขึ้นเพื่อสำแดงพระราชกิจของพระเจ้าในชีวิตของเขา **ตราบไคที่ยังเป็นเวลากลางวันอยู่พวกเราต้องทำงานของพระองค์ผู้ทรงส่งเรามา** จนจะถึงเวลากลางคืนแล้ว เวลานั้นไม่มีใครทำงานได้ขณะที่เราอยู่ในโลก เราเป็นความสว่างของโลก “ ยอห์น 9:3-5

วันที่ 22 มกราคม 2014 ทีมเรนเจอร์ใหม่แปดทีมสำเร็จการฝึกอบรมการเป็นผู้นำและการฝึกทีมบรรเทาทุกข์: 5 ทีมดาระอั้ง 2 ทีมอาระกัน และหนึ่งทีมคะฉิ่น แผนพันธกิจของเราคือการไปเยี่ยมพื้นที่ดาระอั้งที่อยู่ทางเหนือของรัฐไทยใหญ่เป็นครั้งแรก ระหว่างทางเราจะไปเยี่ยมเยียนค่ายผู้พลัดถิ่นสองค่ายที่เราเคยไปเยี่ยมปีที่แล้วเพื่อจัดทำโปรแกรมชมรมชีวิตที่ดี โปรแกรมนี้จะช่วยให้ทีมเรนเจอร์ใหม่ได้รับประสบการณ์ในการนำกลุ่มขนาดใหญ่ ในค่ายลาแกทมีเด็ก ๆ ประมาณ 300 คน ส่วนค่ายบัมสึทปามีเด็ก ๆ ประมาณ 200 คน

ที่ค่ายบัมสึทปา มีคนบอกเราว่ามีคนที่เรารู้จักอยู่ที่นั่น พวกเขาเป็นผู้พลัดถิ่นจากหมู่บ้านนามลิมาปา เราเจอกับพวกเขาปีที่แล้วที่ค่ายของพวกเขาและพวกเขาต้องหนีอีกครั้งในเดือนพฤศจิกายนมายังที่นี่ เราดีใจที่ได้เจอพวกเขาอีก แต่ทุกหัวใจที่พวกเขาต้องลำบากและต้องหนีอีกครั้ง ขณะที่เรารวบรวมครอบครัวที่นั่นเพื่อร้องเพลง ดูละคร ฟังข่าวประเสริฐ รับสรวัยข้อมือลูกบิดถามตอบคำถามต่างๆ เราได้ทำสิ่งเหล่านี้กับกลุ่มนี้มิใช่หรือเมื่อ

ปีที่แล้วในที่อยู่ชั่วคราวของพวกเขาอีกแห่งหนึ่ง? ข้อความแห่งความหวังดูริบหรือหรือไม่หลังที่เราจากไปและสถานการณ์ของพวกเขาแย่ลงกว่าเดิม? วงจรแห่งความทุกข์ยากของคนที่เรารักเหล่านี้บั่นทอนความเชื่อในข้อความที่เราเป็นผู้ส่งให้พวกเขาเอง กระนั้น กำลังใจจากพระเจ้าให้เรามุ่งในเรื่องตรงหน้าก็เข้ามาในใจ: อย่าเหลียวกลับไปดูการทำงานของมารแล้วท้อใจ ตั้งหน้ามุ่งไปแสวงโอกาสที่จะให้เราเข้าไปอยู่ในสถานการณ์เหล่านี้ให้ได้มากที่สุด สำหรับบางคนที่นี่ นี่อาจจะเป็นการรู้จักชีวิตที่พระเจ้าทรงรอคอยที่จะมอบให้เป็นครั้งแรก เราเล่าเรื่องราวเรียงตามสี่ลูกบิด เริ่มต้นที่การทรงสร้างอันดีของพระเจ้า บาปและการทนทุกข์ไปจนถึงความรักอันเสียสละของพระเยซู การให้อภัยและสุดท้ายชีวิตใหม่ที่จบลงด้วยความสว่างสรรค์ของพระเจ้า พระองค์ไม่เคยหยุดการเป็นพระผู้สร้างและทรงปรารถนาที่จะเปิดประตูเพื่อสร้างชีวิตใหม่ในที่ๆ ดูเหมือนมีแต่ความว่างเปล่า การหนุนใจนี้จะกลายเป็นกุญแจสำคัญขณะที่พันธกิจของเราดำเนินไป

หลังจากสองโปรแกรมนี้ การต่อสู้ปะทุขึ้นอีกในพื้นที่นามลิมาปา เราไปที่นั่นเพื่อรายงานสถานการณ์และดูว่าเราสามารถช่วยเหลืออะไรได้บ้าง ที่นั่นกลายเป็นหมู่บ้านร้าง บ้านเรือนถูกรื้อค้นปล้นชิง มีบังเกอร์ที่ตั้งขึ้นลวกๆ อยู่ตามสนามบ้านคนที่นี่ เราพบศพชายสามคนที่ถูกฆ่าในเดือนพฤศจิกายนที่เราเพิ่งจะพบครอบครัวของพวกเขา ศพถูกฝังอย่างเร่งรีบเพราะครอบครัวต้องหลบหนี เราจัดการฝังทำพิธีศพให้พวกเขาอย่างเรียบง่าย ใน

หอบหิ้วที่ถูกปล้นคันรื้อ เราพบหนังสือที่เรามอบให้โรงเรียนนี้เมื่อแปดเดือนที่แล้วถูกฉีกทิ้ง สร้อยลูกปัดปะปนไปกับเสื้อผ้า หนังสือเรียน เสื้อ GLC ที่กระจุยกระจาย เรื่องราวแห่งความหวังที่เราได้บอกเล่าจะมีอะไรหลงเหลืออยู่บ้างหนอ?

สถานที่ต่อไปสำหรับโปรแกรมอยู่ในพื้นที่ดาร์อะฮ์ตอนเหนือของรวันดา เราพบเด็ก ๆ กว่า 800 คนจาก 12 โรงเรียนที่นั่น ชาวดาร์อะฮ์มีองค์กรของตนเองรวมถึงกองกำลังฝ่ายต่อต้าน พวกเขายังไม่ได้เซ็นข้อตกลงใดๆ กับรัฐบาลพม่า – แต่พวกเขาไม่มีรัฐของตนเองซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้นำปรารถนา หมู่บ้านต่างๆ ดูสะอาดเป็นระเบียบ มีโรงเรียนประถมที่ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลพม่า อย่างไรก็ตาม คุณครูหนุ่มชาวพม่าจากภาคกลางคนหนึ่งสนใจโปรแกรมของเราและ FBR มาก เขาสรุปความต้องการของพวกเขาด้วยคำเดียว: เสรีภาพ ในขณะที่คนเหล่านี้ไม่ได้ตกอยู่ภายใต้การกดขี่ของทหาร แต่เสรีภาพของพวกเขาก็มีแค่โอกาสที่พวกเขาได้รับเท่านั้น ซึ่งน้อยมาก ไม่มีการให้การศึกษาในภาษาของพวกเขา ไม่มีโรงเรียนมัธยมที่นั่น พวกเขามีความมั่นคงแต่มีเสรีภาพเพียงแค่นี้

พันธกิจจากกลับของเราแสดงให้เห็นเราเห็นถึงผลที่ตามมาจากสิ่งนี้

ถนนนั้นพาเราขึ้นไปยังภูเขาที่สูงชันแล้งขึ้น เราเพิ่งออกจากพื้นที่ปลูกชาและมีคนบอกเราว่าพวกเขาปลูกฝิ่นบนภูเขานี้ ไ้แรกสร้างความประหลาดใจให้แก่เรา มันแผ่ไปทั่วดินเขา เขียวขจีงดงามผลสุกพร้อมเก็บเกี่ยว มีครอบครัวหนึ่งที่มีลูกชายวัย 8 ขวบอาศัยอยู่กลางไร่นี้ พวกเขาารู้สึกกังวลแต่ให้เราตีมน้ำผลไม้ที่พวกเขาให้ เราให้ลูกโป่ง ถ่ายรูปกับเด็ก อีกหลายชั่วโมงต่อมาเราก็มียอดเขาที่เตียนโล่งลมแรง ที่นี้มีประมาณ 10 ครอบครัว ไม่มีโรงเรียน ไร่ฝิ่นแผ่ขยายลงไปทางดินเขา พวกเขาบางคนสัมภาษณ์ครอบครัวเหล่านี้ขณะที่คนอื่นไปสอดแนมค่ายกองทัพบกติดอาวุธที่ตั้งอยู่บนยอดเขาอื่นห่างออกไป บ้านที่เราพักด้วยนั้นเป็นครอบครัวชาวจีนและได้อยู่ที่นั่นมาสองชั่วอายุคน ลูกชายถูกกองทหารพม่าจับไปเนื่องจากมียาเสพติดในครอบครอง ในเวลาเดียวกัน กองกำลังติดอาวุธที่กองทหารพม่าควบคุมที่ตั้งอยู่ห่างออกไปนี้ได้ควบคุมการปลูกฝิ่นและเก็บภาษีครอบครัวนี้ก็เช่นกันที่กังวล เป็นความกระวนกระวายของคนที่ไม่ไร้อิสระ แม้พวกเขาจะอยู่ห่างจากสงคราม แต่พวกเขาก็อยู่ภายใต้ความเมตตาของกลุ่มติดอาวุธหัว

กลุ่มที่แข่งขันกันและถูกจำนำไว้ในระบบที่แพร่ไปทั่วโลกนี้ พวกเขาเชื่อว่าในภาพใหญ่แล้วพวกเขาไม่มีค่าอะไรเลย

ในคืนที่เราพักที่นั่น เราพยายามแสดงให้เห็นถึงภาพใหญ่ ลูกปัดสีเหลืองในเรื่องของเราหมายถึงทองคำ ทองคำที่ทั้งดงามและมีค่า และพวกเขาเป็นเช่นนั้นในสายตาของพระเจ้า พวกเขาเป็นลูกๆ ที่รักของพระองค์ เราได้บอกพวกเขาว่า: พระเจ้าทรงอยากฟังคุณ เรามอบสร้อยลูกปัดให้กับหญิงเจ้าบ้านเพื่อมอบให้กับทุกคนในครอบครัวของเธอ เราให้ความมั่นใจแก่เธอว่าเรามาที่นี่เพื่อบันทึกเรื่องราวและไม่ได้มาทำร้ายพวกเขา เราสัมภาษณ์พวกเขาทั้งเรื่องชีวิตและการงานของพวกเขาและเราก็กลายมาเป็นเพื่อนกัน

วันที่เราจากมา กองกำลังปลดปล่อยแห่งชาติดาร์อะฮ์เป็นส่วนหนึ่งของโครงการกำจัดการผลิตฝิ่นได้มาที่หมู่บ้านและ

เริ่มทำลายไร่ฝิ่น ชาวบ้านจ้องมองทหารที่กำลังวางผังทำลายไร่ฝิ่นอย่างเป็นระบบและใช้ไม้ไฟเหวี่ยงฟาดการครองชีพของพวกเขา หญิงเจ้าบ้านที่ให้ที่พักแก่เรา ที่เราได้สัมภาษณ์ก่อนหน้านี้ ที่เราได้เล่าข่าวประเสริฐและเริ่มไวใจ

เรา เธอมองด้วยความเจ็บใจจนสั่นไหว จากนั้นก็เดินเข้าบ้านอย่างช้าๆ และเราก็ได้ยินเสียงเธอร้องไห้ดังจากในห้อง เสียงสะอึกสะอื้น เราพยายามปลอบโยนเธอ เธอบอกว่าพืชผลพวกนี้จะเป็นเงินเพื่อช่วยลูกชายเธอออกจากคุก ถ้าไม่มีเงินแล้ว เขาจะติดอยู่ที่นั่น ทหารเหวี่ยงไม้ไฟเข้ามาในไร่ของเธอขณะที่เสียงแห่งความสิ้นหวังของเธอเทออกมา เราจะปลอบโยนเธออย่างไรดี? เธอติดอยู่ในระบบที่ใหญ่กว่าตัวเธอ ระบบที่บีบรัดคนที่พัวพันอยู่ในนั้น

หัวหน้าทีมอาระกันในชมรมชีวิตที่ดี ในพื้นที่ดาร์อะฮ์

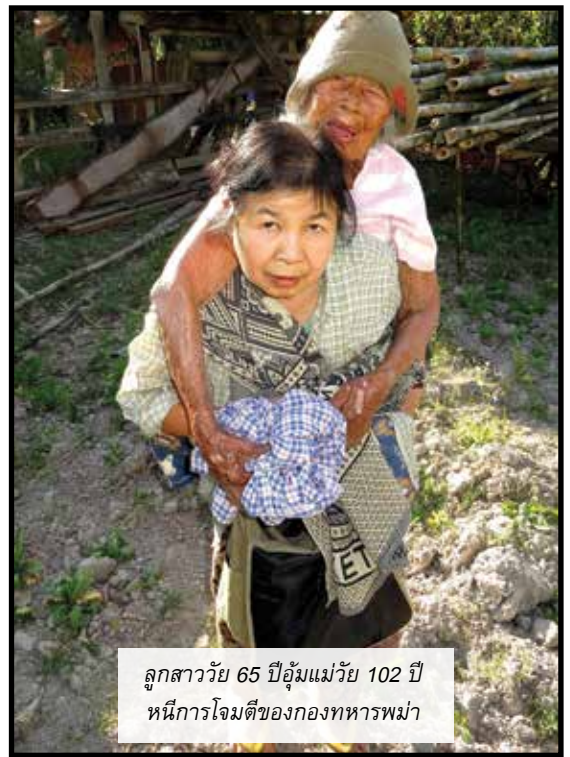
– นี่เป็นชีวิตเดียวที่เรารู้จัก เมื่อวิถีชีวิตกลายเป็นถ้ารู้สึกละอาย
สิ้นหวังก็อยู่ตรงหน้า

เรานั่งกับเธอ ให้เงินจำนวนหนึ่งแก่เธอเพื่อช่วยลูกชาย เรา
อธิษฐานกับเธอ จะอธิษฐานเมื่ออะไรดี? เพื่อหนทางใหม่จาก
พระเจ้า เราไม่มีทางออก มันไม่ใช่แค่คำถามเรื่องการเอาชนะศัตรู
แต่เป็นการทำลายระบบนั้น เธอเป็นส่วนหนึ่งของระบบ เธอเข้าไป
พัวพันแต่ก็ตามวิถีชีวิตที่นั่นไม่ใช่ทางเลือก พระเจ้าทรงเสนอที่
จะให้ชีวิตใหม่ อันเป็นตัวแทนโดยลูกบิดสีเขียวนั้นคือสิ่งเดียวที่
เราแบ่งปันให้เธอได้: ความเชื่อในการทรงสร้างของพระองค์ที่ยัง
คงดำเนินอยู่

ต่อมาฉันคิดถึงเรื่องที่สาวกถามพระเยซูเกี่ยวกับชายตาบอด
“ไม่ใช่คนนี้หรือบิดามารดาของเขาคือที่บาป แต่การนี้เกิดขึ้นเพื่อ
สำแดงพระราชกิจของพระเจ้าในชีวิตของเขา” (ยอห์น 9:3) และ
นี่กลายมาเป็นข้อความของเราขณะที่เรากำลังดำเนินพันธกิจต่อไป ทุก
วันฉันมีเรื่องราวความยากจนและการเป็นทาสของตนเอง จากเรื่อง
ราวของเด็กอายุ 13 ที่เสียฟันดิบจากนิ้วของเธอขณะที่เกี่ยวฝิ่น
ไปจนถึงคุณยายที่ต้องดูแลเด็กหญิงกำพร้าตามลำพัง เราได้แต่
เพียงยืนยันว่าพระเจ้าทรงรอคอยที่จะทำงานในชีวิตของพวกเขา
ที่พวกเขาจะมาอธิษฐานกับพระองค์ขอหนทางที่พระองค์เองก็
ต้องการมอบให้พวกเขาด้วยเช่นกัน ความรู้สึกเร่งด่วนนี้เริ่มตั้งแต่
เราเริ่มพันธกิจและได้รับการยืนยันเมื่อเราได้เห็นชีวิตของเจ้า

เรนเจอร์อาร์กันสอนเรนเจอร์ดาร์ธองรุ่นน้อง

ลูกสาววัย 65 ปีอุ้มแม่วัย 102 ปี
หนีการโจมตีของกองทหารพม่า

วิธีหนึ่งที่จะมีส่วนช่วยระบบชีวิตที่ดีคือการบริจาคสิ่งของสำหรับคุณแม่และเด็ก สิ่งของเหล่านี้จะถูกนำไปส่งให้คุณแม่และเด็กๆ โดยทีมบรรเทาทุกข์

ข้อมูลการส่งของ

ขอขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือของท่านในการ
ส่งสิ่งของเหล่านี้มาให้แก่เรา ขณะนี้ยังไม่สามารถที่
จะส่งของบริจาคที่มีขนาดใหญ่มายังประเทศไทยได้
โปรดส่งสิ่งของมาในกล่องของขวัญหรือกล่องพัสดุ
มาตรฐานพร้อมกับจำหน่ายว่า “ของใช้ในบ้านหรือ
ของใช้ส่วนตัว ไม่มีมูลค่า” ลงในแบบฟอร์มผลการ
กรุณาส่งพัสดุทางอากาศ (สำหรับสหรัฐอเมริกา
ขนาดโดยรอบกล่องกว้างยาวสูงรวมกันต้องไม่เกิน 79
นิ้ว) มายัง Christians concerned for Burma (CCB)
ตู้ปณ. 14 แมจิจี เชียงใหม่ 50290 โปรดระบุชื่อ GLC
(ชมรมชีวิตที่ดี)

ชุดสิ่งของสำหรับเด็ก

- หวีและกระຈຈเล็ก ๆ
- แปรงสีฟันเด็ก 2 อัน
- กรรไกรตัดเล็บ
- ของเล่นชิ้นเล็ก
- ภาพวาดหรือภาพถ่ายของคุณ
- โปสการ์ดจากเมืองหรือรัฐของคุณพร้อมกับชื่อ
พระคัมภีร์

ชุดสิ่งของสำหรับแม่และเด็ก

- กรรไกรตัดเล็บอันเล็ก
- ชุดสำหรับเด็กสองชุด หมวก ถุงมือ เสื้อ (แบบไม่
ติดกับกางเกง) และถุงเท้า
- ยางกัดสำหรับเด็ก
- ภาพวาดหรือภาพถ่ายของคุณ
- โปสการ์ดจากเมืองหรือรัฐของคุณพร้อมกับชื่อ
พระคัมภีร์

ยั่วโกละ

โดย ออดนี กูแมร์

มีบางอย่างที่ยั่วอารมณ์ดิฉันเมื่อวันก่อน

ดิฉันจะเล่าให้ฟังตั้งแต่ต้น

เกิดพายุในภาคตะวันออกเฉียงของพม่า มันเป็นเรื่องเสียชื่อเสียงเพราะการทำลายล้างได้เกิดขึ้นไปแล้ว มีชาวโรฮิงยา 140,000 คนในตะวันออกเฉียงของพม่าตอนนี้ที่กลายเป็นคนไร้บ้าน เจ็บป่วยขาดอาหาร

เจ้าหน้าที่จากพาร์ทเนอร์วิ่งรอกพยายามช่วยเหลือที่ประหนึ่งเหมือนน้ำหยดเล็กๆ ในทะเล และนั่นหมายถึงความแตกต่างให้ใครคนหนึ่งที่กำลังประสบปัญหา

สิ่งที่ยั่วโกละดิฉัน (นอกจากการรับรู้ถึงวิธีที่รัฐบาลพม่าปฏิบัติต่อประชาชนของตนเอง) ก็คือมีเจ้าหน้าที่ของเรคนหนึ่งขอให้เพื่อนๆ อธิษฐานเผื่อผ่านเฟซบุ๊กของเธอ และใครคนหนึ่งออกความเห็น “ทำไมไม่ส่งอะไรที่มันใช้ได้จริงๆ แทนที่จะอธิษฐานกับพระเจ้าที่เห็นชัดเจนอยู่แล้วว่าไม่สน?”

มันเจ็บแสบมาถึงที่ๆ ดิฉันนั่งอยู่

นี่คือเหตุผล เราส่งทุกอย่างที่เรามี รวมถึงสามีและภรรยาของเราด้วย เราใช้เงินที่คนส่งมาทุกบาททุกสตางค์ออกไปช่วยในที่ๆ ต้องการความช่วยเหลือ เช่น เมื่อไม่นานมานี้ เราได้แจกอาหารให้กับคน 5,000 คนที่ไม่ได้กินข้าวมาห้าวัน แม้พวกเขาจะมีอาหารเพียงไม่กี่วันแต่ก็ยังเป็นอาหาร ที่มของเรานั่งอยู่กับคนเหล่านี้ท่ามกลางฝนที่เทลงมา ช่วยเหลือพวกเขา รักพวกเขา พุดแทนพวกเขา พยายามปกป้องพวกเขา พยายามปกป้องพวกเขา

ผู้พลัดถิ่นชาวโรฮิงยา ภาพ: สตีฟ กูแมร์

ใครหนอที่กล้าพูดว่า: ทำไมไม่ส่งอะไรที่มันใช้ได้จริงๆ? ฉันอยากจะถามคนๆ นั้นว่า นอกเหนือจากสิ่งที่เรากำลังส่งไปอยู่นั้น ยังมีอะไรอีกไหมที่เรายังไม่ได้ส่งไป?

และใครหนอที่กล้าพูดว่าพระเจ้าไม่ทรงห่วงใย? พระเจ้าเป็นสาเหตุของความยากลำบากที่เกิดขึ้นในโลกนี้หรือ? พระองค์เป็นเหตุที่ทำให้ผู้นำรัฐอนุญาตให้คนบริสุทธิ์ต้องทนทุกข์หรือ? พระองค์เป็นเหตุที่เราควรใช้เงินกับตัวเองกับลูกของเรามากกว่าเด็กๆ ที่ไม่มีข้าวจะกินหรือ?

ดิฉันได้เห็นความทุกข์ยากลำบากมากมายหลายปีที่ผ่านมา ที่ส่วนใหญ่ต้องหลังน้ำตา ส่วนใหญ่ได้ทำให้ดิฉันรู้สึกหดหู่ท้อแท้ แต่ฉันไม่ได้ทำให้ดิฉันต่อว่าพระเจ้าเรื่องความทุกข์ยาก เพราะดิฉันได้เห็นว่าความทุกข์ยากนี้มาจากไหน มันมาจากคน ดิฉันเคยถามเหยื่อความรุนแรงว่าความทุกข์ยากส่งผลกับความเชื่อของพวกเขาอย่างไร และนี่คือสิ่งที่พวกเขาพูด “ฉันจะต่อว่าพระเจ้าเรื่องนี้ได้อย่างไร? พระองค์ไม่ต้องรับผิดชอบเรื่องนี้ มนุษย์ต่างหาก หากคุณเอาความเชื่อในพระเจ้าไปจากพวกเราเสียแล้ว เรายังจะไม่มีอะไรเหลือเลย” และนั่นคือบทสรุป

เราขอบคุณ Partners Relief and Development (PRAD) เป็นอย่างยิ่งและทุกๆ องค์การที่ให้ความช่วยเหลือ ความหวังและความรักแก่ผู้คนในพม่า

ข้อเท็จจริง

ความรุนแรงระหว่างชาติพันธุ์และการกดขี่ของรัฐบาลยังดำเนินต่อไปในฝั่งตะวันตกของพม่าตลอดปี 2557 การต่อสู้ระหว่างพลเมืองชาวอาระกันและโรฮิงยาในรัฐอาระกันตลอดสามปีที่ผ่านมาส่งผลให้คนนับร้อยเสียชีวิตและในเวลานี้ ชาวโรฮิงยาคว่า 140,000 คนต้องอาศัยอยู่ในค่ายผู้พลัดถิ่นของรัฐบาลที่ตั้งอยู่บนที่ราบชายฝั่ง โดยไม่มีการคุ้มครองและการดูแลเพียงน้อยนิด รัฐบาลพม่าปฏิเสธรับชาวโรฮิงยาเป็นประชาชนของพม่า ผู้เขียนรายงานพิเศษ สี่ ได้รายงานต่อสหประชาชาติในการประชุมทั่วไป ซึ่งให้เห็นว่าการ

ฝ่าฝืนกฎหมายพลเมืองปี 1982 ของเมียนมาและได้ฝ่าฝืนข้อบังคับสนธิสัญญานานาชาติ นอกจากนั้นยังรายงานด้วยว่า “ไม่ควรได้รับการยกเว้นจากการปฏิรูป” มีความช่วยเหลือที่หลังไหลเข้ามายังพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบแต่รัฐบาลกลับจำกัดความช่วยเหลือเหล่านั้นอย่างมาก มีตัวอย่างให้เห็นคือกลุ่มให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ Medicins Sans Frontieres (MSF) ได้ถูกขับไล่ออกมาในต้นปี 2014 เจ้าหน้าที่ที่ท้องถิ่นแสดงให้เห็นว่ามีส่วนสมรู้ร่วมคิดในการกักขังผู้ที่ตกต้องจากการที่คนหลายพันคนพยายามที่จะหนี

สายลมเย็นหลังพายุ: เรื่องราวแห่งการฟื้นคืน

โดย โดเส

ชีวิตเต็มไปด้วยพายุ บางครั้งเป็นพายุขนาดเล็กที่เกิดขึ้นกะทันหัน บางครั้งดูเหมือนพายุเฮอริเคน แต่อย่างหนึ่งที่ผมเรียนรู้ก็คือ หากเราผ่านมรสุมชีวิตได้อย่างดี เราจะได้เพลินใจกับสายลมเย็นหลังพายุ

ช่วงปลายปี 2556 ผมกำลังผลิตฟิล์มกับสายลมเย็น ในปีนั้น พระเจ้าให้ผมมองลึกเข้าใจถึงอาณาจักรของพระองค์ ทรงปลดปล่อยผมจากสิ่งที่ผมพยายามไขว่คว้ามาตลอดชีวิตแต่ไม่อาจทำได้ตามลำพัง พระองค์สำแดงให้ผมเห็นว่าสมบัติเดียวที่ควรค่าแก่การครอบครองคือ สมบัติบนสวรรค์ คือพระเยซูที่อยู่ในใจเรา ผมตื่นเต้นอยากจะทำเรื่องนี้ให้ทุกคนที่ผมพบพียงระหว่างเดินทางประจำปีไปยังกะเหรี่ยงแดง และผมอาจจะทั้งได้กับครอบครัวยุติที่ไม่ได้พบมาเป็นเวลา 24 ปี

ซาตานเห็นโอกาสและโจมตีผม ก่อนที่ผมจะรู้ตัว ผมถูกกลืนเข้าสู่สงครามฝ่ายวิญญาณครั้งใหญ่ที่สุดที่เคยประสบในชีวิต

ผมแต่งงานในเดือนมิถุนายน 2557 มันเป็นวันแห่งความสุขยินดี แต่เต็มไปด้วยปัญหาทั้งก่อนและหลังวันนั้น กำหนดวันแต่งงานไว้ถูกเปลี่ยนถึงสามครั้งในช่วงปี 2556 และ 2557 ทุกครั้งเกิดเรื่องบางอย่างที่มาหยุดการแต่งงาน เนื่องจากเราอยู่กันคนละที่ที่เราจึงไม่มีโอกาสคุยกันมากนัก ผมแทบจะบ้า – ผมไม่รู้ว่าการร่ายของผมรักผมหรือไม่ ผมไม่รู้ว่ามีปัญหาเหล่านั้นเป็นจริงแค่ไหนหรือเธอกำลังหาข้ออ้าง

เมื่อความวุ่นวายพุ่งขึ้นสูงสุด ผมทำผิดครั้งใหญ่ที่สุดในชีวิต: ผมทรยศต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของผม ผมคิดว่า “ตลอดหลายปีที่ผ่านมา

ก่อนที่ผมจะรู้ตัว ผมถูกกลืนเข้าสู่สงคราม

ฝ่ายวิญญาณครั้งใหญ่ที่สุดที่เคยประสบในชีวิต

ผมจงรักภักดีต่อพระเจ้าแต่ตอนนี้ผมมีแต่ปัญหาหุ้มเร้า บางที่ผมอาจจะผิดเอง หรือผมอาจจะไม่มีความเชื่อเลยจริงๆ ก็ได้หรือผมอาจจะไม่มีพระเจ้า” ผมรู้สึกว่าขณะที่ผมจมลึกอยู่ที่นั่น ผมไม่ได้อะไรจากพระเจ้าเลย บางที่ผมน่าจะเปลี่ยนไปหาเทพเจ้า – จากนั้น ไม่นาน ผมอาจจะได้รถกระบะ ได้บ้าน – ได้ภรรยาที่ผมรัก ฉะนั้นแล้ว ผมก็มาราบเทพเจ้าอื่น นี่คือการผิดพลาดครั้งใหญ่ที่สุดของผมและเป็นช่วงเวลาแห่งความว่างเปล่าที่เกือบจะนำไปสู่บางอย่าง ผลลัพธ์ที่แยกว่า

ผมถูกเผาผลาญด้วยความโกรธความคับข้องใจ ผมเริ่มวางแผนจะฆ่าผู้ชายคนหนึ่งเข้ามาแทรกกระหว่างผมและภรรยา ซาตานกำลังจู่โจมผม ผมถูกกลืนกินเข้าไปในความโกรธเกลียดของมัน ผมเกือบจะคุมตัวเองไม่อยู่

ผมขอพระเจ้าให้ช่วยผม พระองค์ทรงให้ผมได้เห็นความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นแน่นอน: หากผมฆ่าชายผู้นั้น ผมก็จะต้องตายด้วยหรือไม่ก็จำคุกตลอดชีวิต ผมคงจะไม่สามารถเล่าถึงของขวัญของพระเจ้าที่พระองค์เคยให้ความปิติยินดีกับผมอย่างมากมาย ผมคงจะ

หน้า 22 วันอธิษฐานสากลเพื่อประเทศพม่า

โดเสและภรรยาและลูกบุญธรรมของพวกเขา

ไม่อาจเป็นลูกชายที่ดีของพระเจ้าได้อีกต่อไป และผมคงจะไม่ได้อยู่กับภรรยาผู้เป็นที่รักของผม พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของผม และวันหนึ่งผู้ชายที่ผมโกรธจัดคนนั้นก็โทรหาผม พระเจ้าทรงทำงานในใจเรา และเราคืนดีกัน เวลานี้ ผมสามารถไปรู้จักกะเหรี่ยงได้อย่างมีสันติสุขในใจ

ขณะที่ผมออกไปทำพันธกิจก็ยังมีพายุพัดอยู่ในใจของผม พระเจ้ายังคงสอนผมต่อไปว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้าเหนือเรื่องใหญ่โตและเรื่องเล็กน้อย วันหนึ่งฝนตกตลอดทั้งวัน และตลอดวันนั้นผมรู้สึกโกรธเมื่อคิดถึงความขัดแย้งของผมกับพ่อตาแม่ยาย ความคิดที่ว่าผมสมควรจะได้รับอะไรดีๆ บ้างนั้นวิ่งพล่านในใจผม: งานแต่งที่มีความสุขกว่านี้ ชีวิตสมรสที่ดี ความสัมพันธ์อย่างมีความสุข แต่ผมกลับมีแต่ปัญหา ความคิดเหล่านี้วิ่งวนอยู่ในหัวผมทั้งวัน ขณะที่น้ำฝนร่วงพรูจากใบหญ้าและเทาก็ลื่นไถล ผมต้องเดินอย่างยากลำบากบนทางเดินที่เป็นทางโคลน ผมโมโหและอยากจะระบายมันออกมา ตกเย็นวันนั้น ผมเริ่มพูดกับพระเจ้า “พระเจ้า ตอนนี้หัวใจของผมเต็มไปด้วยความโกรธและการล้างแค้น ลูกไม่ได้เป็นลูกที่ดีของพระองค์เลย ลูกอยากจะเป็นลูกที่ดี ได้โปรดช่วยให้ลูกมีสันติสุขและมีการให้อภัยในหัวใจของลูกด้วยเถิด”

ผมถึงหมู่บ้านเมื่อพลบค่ำ ผมเห็นว่าบ้านที่ผมพักด้วยประจักษ์นั้นกำลังมีแขก ผมคิดว่าผมควรจะไปพักบ้านอื่นแต่เจ้าของบ้านบอกว่าไม่ต้อง “อย่า อย่าไป – บ้านยังไม่เต็ม ยังมีที่ให้คนอื่นอีกตั้งเยอะ” ดังนั้น ผมจึงพักที่บ้านนั้น หลังทานข้าวเย็นผมเริ่มเล่นกับลูกๆ ของครอบครัวที่มาพักที่นั่น พวกเขาเดินทางมาไกลมากและมาถึงก่อนผมเพียงไม่นานนัก มีเด็กสามคนอายุระหว่าง 2-5 ขวบ พวกเขาเริ่มมาเล่นใกล้ผมและอีกไม่ช้าก็เล่นอยู่บนตัวผม แย่งกันนั่งตักผม แม่ของเด็กๆ พยายามห้ามพวกเขา “อย่าไปกวนใจคุณตาเนะ”

ผมบอกว่า “ไม่เป็นไรครับ ผมมีความสุขที่ได้เล่นกับพวกเขา” และเราทุกคนก็เล่นกัน หลังจากนั้น 30 นาที ผมตระหนักว่าความโกรธเคืองมลายหายสิ้นและผมรู้สึกแต่เพียงสันติสุขและความชื่นชมยินดี ผมอธิษฐาน “พระเจ้าพระองค์ทรงอัครราชย์ พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของลูกในทันที – พระองค์ทรงส่งครอบครัวนี้จากที่อันห่างไกลและมาหยุดที่หมู่บ้านนี้ในเวลาเดียวกับผมและทำให้ผมมีความสุขชื่นชมยินดี”

เราไม่ได้มีแผนที่จะพบกันที่นี่แต่พระองค์ทรงนำให้เรามาพบกัน

วันต่อมา ผมตั้งใจที่จะไปถึงหมู่บ้านหนึ่งที่อยู่ใกล้กับครอบครัวของผม ครอบครัวที่ผมไม่ได้เจอมานาน 24 ปี เพื่อนๆ มักเสนอที่จะนำข้อความจากผมไปฝากให้ครอบครัวอยู่เสมอ แต่ผมรู้สึกเสมอว่าไม่มีอะไรจะให้กับพวกเขา และผมได้มุ่งมั่นตั้งใจว่าจะไม่กลับไปหาครอบครัวโดยไม่มีอะไรไปให้พวกเขา ในปีนี้ ผมมีของขวัญจากสวรรค์เบื้องต้น พระเยซู ฉะนั้นผมจึงไป

เรานัดที่จะเจอกัน และผมคิดว่าคงมีญาติไม่กี่คนนั่งซ้อนมอเตอร์ไซด์มาด้วยกัน แต่ทันใดนั้นกะบะสี่คันก็เข้ามาจอดพร้อมคน 25 คน พี่ชายน้องสาว หลานชาย หลานสาว เหลนชาย เหลนสาว ที่กรูกันออกมา ตื่นเต้นที่จะพบกับผม หัวใจของผมท่วมท้นล้นพ้นไปด้วยคำอธิษฐานขอบพระคุณ แต่ผมไม่สามารถพูดเพราะน้ำตาที่เอ่อล้นและคอที่ติดตันไปด้วยความยินดีอย่างเหลือล้น พวกเขาโอบกอดผมให้ผมกลับบ้านกับพวกเขาสักพัก และทุกๆ วัน เข้าใจตรงกันผมไปเยี่ยมเยียนผู้คนที่ผมรักและไม่ได้พบกันมา 25 ปี ผมได้แบ่งปันสมบัติ

ชิ้นนั้นที่ในที่สุดผมได้ตระหนักว่าผมมีอยู่เสมอ – แต่เพิ่งได้รับเมื่อปีก่อนนี้ ผมตระหนักว่าผมได้พลาดที่จะได้ความรักความอบอุ่นจากครอบครัวตลอดหลายปีที่ผ่านมา ผมเริ่มการเดินทางครั้งนี้ คิดไปว่าพระเจ้าได้ปฏิเสธไม่ให้ของขวัญอันดีทั้งปวงแก่ผม รวมถึงครอบครัวของผมเองด้วย ผมสิ้นสุดการเดินทางด้วยการรวมญาติที่ใหญ่กว่าที่ผมคิดฝันเอาไว้มากมาย ผมขอให้กำลังใจทุกท่านที่อ่านข้อความของผม ขอให้ท่านรับของขวัญจากพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่แห่งพระชนม์เกิดครับ นั่นคือพระเยซู ขอท่านรับไว้ในใจของท่าน แล้วท่านจะได้รับมากกว่าที่ท่านขอหรือจินตนาการได้ เป็นความจริงที่ปีนี้เป็นปีแห่งมรสุมชีวิต แต่ผมฟังพระเจ้าและผมได้อดทนอดกลั้นและเวลานี้ผมกำลังเพลิดเพลินกับสายลมเย็น

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่อธิษฐานเผื่อผม พระเจ้าทรงช่วยผมตลอดเวลาเพื่อที่ผมเป็นลูกชายที่ดีของพระองค์

เรื่องราวชีวิตโดเส่วนอื่นๆ หาอ่านได้ในแมกกาซีนวันอธิษฐานสากลเพื่อพมาฉบับปีที่แล้ว

อิงเพื่อบรรดาทุกซ์

ชีวิตของผู้พลพจากพมาคือการวิ่งหนีอย่างไม่จบไม่สิ้น

ดิฉันชื่อเอคูเซอและเป็นผู้พลพชาวกะเหรี่ยงที่หนีออกจากพมา ดิฉันเกิดปี 1983 ในหมู่บ้านเล็กๆ แห่งหนึ่งบนชายฝั่งแม่น้ำเมยที่ตั้งอยู่บนชายแดนไทย-พมา การหนีครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อดิฉันอายุหนึ่งขวบ เนื่องจากกองทหารพมาได้เข้ามาโจมตีและเผาหมู่บ้านของเรา ครอบครัวของดิฉันหนีไปยังที่ๆ เราคิดว่าปลอดภัย หลังจากนั้นสี่ปี อีกครั้ง กองทหารพมาได้เข้ามาโจมตีและเผาหมู่บ้านของเราอีก เราต้องหนีอีกครั้ง ครั้นนี้ไปเมืองไทยประเทศเพื่อนบ้าน ในการที่จะเข้าประเทศไทยนั้น พ่อดิฉันต้องแบกดิฉันขึ้นหลังและว่ายน้ำข้ามแม่น้ำเมย

หมู่บ้านในประเทศไทยที่เราอพยพเข้ามาชื่อว่าเคลอโค ดิฉันได้เข้าโรงเรียนของเซเวนเดย์แอ๊ดเวนตีส ขณะที่ดิฉันอยู่ ป.5 กองทหารพมาข้ามแม่น้ำเมยเข้ามาโจมตี เข้าเผาหมู่บ้านแห่งนี้และเราต้องหนีเข้าประเทศไทยลึกเข้าไปอีก ไปยังค่ายผู้พลพพมาลา นี่เป็นค่ายผู้พลพที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยและมีองค์กรนานาชาติหลายองค์กรเช่น UNHCR กระทรวงมหาดไทยและองค์กรอื่นๆ ที่

ไม่ใช่ขององค์กรรัฐที่ทำงานกับผู้พลพแต่ก็ยังไม่มีความปลอดภัยที่นั่น กองทหารพมาได้เข้ามาโจมตีค่ายแห่งนี้สองครั้งสองหน

ทุกฤดูร้อน ในยามที่อากาศแห้งแล้งและร้อน ผู้พลพในค่ายต้องเตรียมตัวกับการโจมตีที่อาจเกิดขึ้นได้ เนื่องจากไม่มีหนทางจะป้องกันตัวเอง การหนีเป็นเพียงทางเลือกเดียวแต่ไม่มีที่ไหนให้หนีไปอีกแล้ว

ขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในค่ายแม่ลา ก็ไม่มีความรู้สึกปลอดภัยที่นั่น มีแต่ความกลัวการโจมตีจากทหารพมา กลัวถูกตำรวจไทยจับ กลัวจะถูกผลักดันกลับเข้าไปในพมา ความกลัวเหล่านี้ติดตัวตามไปทุกที่

ในปี 2007 ประตูกองต๊องเปิดออกให้ดิฉันที่จะมายังอเมริกา และในวันที่ 30 สิงหาคม 2007 ในที่สุด ดิฉันก็ยืนอยู่บนผืนดินอเมริกัน ดิฉันได้รับสัญชาติอเมริกันในปี 2013 และวันนี้ดิฉันก็ออกวิ่งอีกครั้ง ไม่ใช่ในฐานะผู้พลพพลภัยที่วิ่งหนีกองทหารพมา แต่ในฐานะพลเมืองสหรัฐอเมริกาที่มีอิสรภาพและวิ่งเพื่อการบรรเทาทุกข์ในพมา ดิฉันขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้รับเกียรตินี้

เอคูเซอเขียนข้อความนี้ก่อนเข้าร่วมการวิ่งเพื่อบรรเทาทุกข์ใน Chapel Hill' Gig Harbor, วอชิงตัน

การจากไปของกวี

“ชายใจเด็ดที่ไล่จับพระอาทิตย์และบรรเลงออกมาได้
ในการบอยบิน คงไม่ตายในบ้านปลายชีวิต”

ดีแลน โทมัส

ในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2557 ซอธูนอแทนอง เสียชีวิตในอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ในแม่สอด เขาเป็นที่รู้จักกันดีในชื่อของไพบูลย์ นี่เป็นการสูญเสียของชาวกะเหรี่ยงทั้งในฐานะผู้นำและทูตผู้ยิ่งใหญ่ และสำหรับเราทุกคน เพื่อนร่วมทีมคนสำคัญ กวีเอกและสหาย

เขาเป็นชายผู้มีหลายชื่อ และชื่อที่เขาชอบมากที่สุดน่าจะเป็น “คุณปู่ซาฮัน” เขาตั้งชื่อนี้ให้กับตัวเอง ตั้งชื่อตามนายทหารอังกฤษผู้เป็นตำนาน นั่นคือพลตรีชกริมที่เป็นที่รู้จักในนามของคุณปู่ซาฮานและท่านผู้นำได้สละชีวิตให้กับชาวกะเหรี่ยงในสงครามโลกครั้งที่สอง เช่นเดียวกับชกริม ไพบูลย์ได้รับความรักจากคนมากมาย และเราฟรีเบอร์มาเรนเจอร์เป็นหนี้ความช่วยเหลือจากเขาอย่างยิ่ง ทั้งการแนะนำผู้คนและการให้คำแนะนำนับตั้งแต่ที่เขาเป็นส่วนหนึ่งของการก่อตั้งในปี 1997 ซอธูนอแทนอง พ่อของไพบูลย์เป็นหนึ่งในผู้นำที่ได้รับการเคารพสูงสุดในประวัติศาสตร์สหภาพกะเหรี่ยงแห่งชาติ และไพบูลย์เองก็ได้สืบทอดตำนานในการสร้างคนและช่วยให้ทุกคนมีที่ๆ จะทำงานรับใช้ เขามีชีวิตอยู่ได้ด้วยภรรยาและลูกๆ

ไพบูลย์เป็นผู้ที่มีความสามารถหลากหลายอย่างน่าประหลาดใจ ทั้งยังเป็นห่วงเป็นใยผู้อื่นเสมอ ไพบูลย์สามารถปรับตัวเพื่อเข้าถึงเกือบทุกคนที่เขาพบ เขาน่าจะเป็นทูตต่างชาติผู้เป็นเลิศที่สุดของชาวกะเหรี่ยงที่ไม่เพียงช่วยคนผู้คนเข้าใจแต่ยังรักชาวกะเหรี่ยงด้วย และไม่ใช่แค่เพียงเรื่องการเมืองเท่านั้น เขาช่วยให้คนเห็นว่าการเป็นเพื่อนแท้และเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนนั้นเป็นเรื่องสำคัญเท่าเทียมกับทุกสิ่งที่คุณ

สามารถทำได้ เขายังใช้เวลาหลายปีทำงานกับองค์กรวัยรุ่นกะเหรี่ยง ก่อตั้งโรงเรียนผู้นำสำหรับคนหนุ่มสาวและเป็นสมาชิกผู้ก่อตั้งคนหนึ่งของ FBR เขาเป็นนักดนตรีที่มากด้วยพรสวรรค์ ความทรงจำต่างๆ ที่ประทับใจที่สุดของเราคือภาพการร้องเพลงร่วมกัน เขามีความสามารถพิเศษในการนำทุกคนเข้ามาอยู่ในกลุ่ม – และมีพรสวรรค์ในการนำความแตกต่างหลายที่ไม่สอดคล้องกันมาอยู่ร่วมกันและกลับสอดประสานกันได้อย่างดี

บางที ที่สุดแล้วเขาเป็นกวี – ไม่ใช่กวีที่นั่งลงแต่งกลอนและเป็นกวีแห่งชีวิต – เขาสามารถปั่นฟางให้เป็นทองคำ เขาสามารถทำให้สถานที่ที่สุดแสนธรรมดากลายเป็นประสบการณ์ที่ไม่ลืมลืม และแทบทุกครั้งเขาทำให้คุณหัวเราะ และเราจะคิดถึงเขา ฉะนั้นแสงสว่างในห้องมืดในยามที่แสงดับลง เราจะคิดถึงวิสัยทัศน์ของเขาที่ดูเหมือนจะนำแสงสว่างมาพร้อมกับมัน เราจะคิดถึงเพลงของเขา และเราจะคิดถึงเสียงหัวเราะของเขา ขณะที่เรายืนอยู่ที่นี้ เราจะสานต่อวิสัยทัศน์ในการรับใช้พระเจ้าและรับใช้คนของพระเจ้าทุกคนและเราทำเช่นนั้นเพราะเราได้รับแรงบันดาลใจจากชีวิตของไพบูลย์

อธิษฐานเพื่อพม่า

ร่วมเป็นเครือข่ายอธิษฐานกับเราและเราจะส่งห้วงข้ออธิษฐานประจำเดือนให้แก่ท่าน พร้อมกับการอธิษฐานเร่งด่วนในเวลา
นั้นจากทีมในสนาม สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมหรือการลงทะเบียน โปรดอีเมลมายัง info@prayforburma.org

ขอขอบคุณ Act Co. สำหรับการสนับสนุนและการจัดพิมพ์แมกกาซีนฉบับนี้ แมกกาซีนเล่มนี้จัดทำโดย Christians Concerned for Burma (CCB) ข้อความทั้งหมด สงวนลิขสิทธิ์ CCB 2015 ออกแบบจัดรูปเล่มโดย FBR Publications สงวนลิขสิทธิ์ แมกกาซีนเล่มนี้อาจทำขึ้นใหม่ได้ หากให้เครดิตกับข้อความและรูปภาพอย่างเหมาะสม รูปทั้งหมดเป็นลิขสิทธิ์ของ Free Burma Rangers (FBR) นอกจากนี้จะมีหมายเหตุที่บันทึกไว้เป็นอย่างอื่น ข้อพระคัมภีร์คัดลอกจากฉบับมาตรฐานนอกจากจะมีบันทึกไว้เป็นอย่างอื่น

Christians Concerned for Burma (CCB), ตู้ปณ. 14, แมจี้ เชียงใหม่ 50290, ประเทศไทย

www.prayforburma.org • info@prayforburma.org